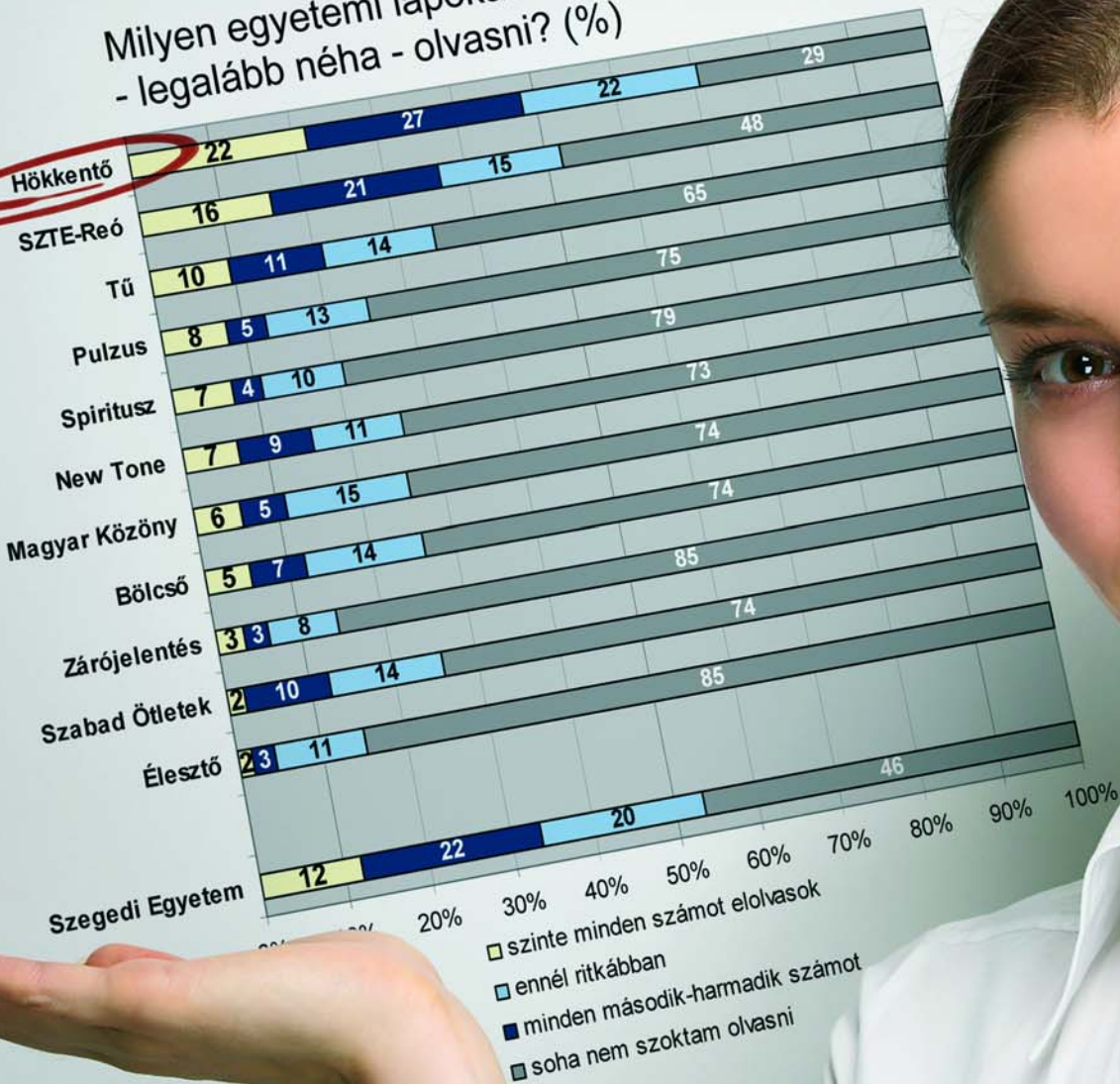

DUE
a diákújságíró egyesület
értékelése alapján:

Az Év Diákújságja
2010

HÖKKENTŐ

Milyen egyetemi lapokat szoktál
- legalább néha - olvasni? (%)

„A LEGOLVASOTTABB”

**WITH
ENGLISH
PAGE**

Arányok

Kicsi koromban azt hittem, a drog egy fehér por, egy olyan mérge, amihez ha hozzányúlsz, rögtön végzetes hatása lehet, ezért igyekeztem nem is nagyon hozzányúlni semmihez, ami ilyen állagú volt. Ha nem tudtam elaludni, akkor sem néztem az *X-aktákat*, és anyukám letakarta a szememet, ha hulláhegyek találtak előbukkanni a tv-ben. Akkor még nem értettem, mi szükség erre, de igazából hamar felül-emelkedtem a problémán, volt nekem programom minden napra sulis után: szabtam-varrtam, bicajoztam, nyúztam a családot otthon, ha nem voltak otthon, a barátaim, néztem a *Váratlan utazást* vagy a *Kadétok és kollégistákat*. Később aztán kibeszéltük a fiúkat, akik kosaras kártyákat gyűjtöttek, *Bravot* olvastunk, tanultunk cigizni a Körös-parton.

Persze nyilván van, aki ennél súlyosabb gyermekkort tud maga mögött, de mondja nekem valaki, ha az a normá-

lis, hogy egy tízéves majdhogynem túl van drogon, szexen, hulláhegyeken, de legalábbis ezeknek a vizualizált változatain. És felmerül a megsokkolt kérdés, hogy kinek a hibájából? Veiszter Alinda és Dr. Nagy Andor pont ilyesmiről beszélt néhány hete a közszolgálati televízióban. A médiapedagógus nem politizált, nem szidta, nem ostromolta kritikákkal a régi vagy az új médiatörvényt, csupán arra próbált rávilágítani, hogy nem is lenne olyan rossz visszatérni ahhoz az időhöz, amikor a fiatalok még fiataloknak szóló műsorokat néztek, fiataloknak „szóló” időpontban. Persze a műsorvezető nő szemfülesen vitatta, hogy ma a gyermekek csupán a tévéből jutnának tartalmakhoz, itt pedig bejött a szülők felelősségének témaköre, ami ugyanolyan lényeges, mint az, hogy a jelenlegi médiatartalmakon változtatni kell.

Egyik sem vezet eredményre a másik nélkül, mert hiába lenne a változás, ha a tv vagy az internet a bébiszitter, a menekülési útvonal a családi veszekedésből, ugyanis akkor már hiába csodálkozik az ember, hogy 12 évesen partydrogot vesz a gyerek a padtársától, vagy hogy nem megy haza iskola után, hogy ezredmagával csődül be éjszaka a diszkóba, amikor csak teheti, hiszen valahova neki is tartoznia kell. Aztán kutatják a felelőst, ha történik valami. A felelősök a kialakult körülmények, nem egy ember, nem kettő, hanem az őket körülvevő világ, a helytelen és senki által meg nem fontolt ARÁNYOK minden, de minden területen.

Vass Viki
főszerkesztő

vassviki@hokkento.hu

HOGYAN VÉSZELTED ÁT A VIZSGAIDŐSZAKOT,
MIT JAVASOLSZ A LEENDŐ EGYETEMISTÁKNAK?

Boros Gábor (TTIK, földrajz)

Földrajz szakon nem könnyű a vizsgaidőszak, hiszen az előadásokból és a gyakorlati tantárgyakból is kell vizsgáznunk. Az eredmények attól függenek, hogy hogyan készülünk fel. Az én túlélési módszerem természetesen a tanulás, leginkább a TIK-ben, ahol nyugalom van és kicsit inger-

szegényebb a környezet. A leendő hallgatóknak szerintem leginkább a kitartásra lesz szükségük, mert én is szenvedve éltem túl az első vizsgaidőszakot, mivel nehéz volt hozzászokni a nagyobb anyagmennyiséghez. Az első vizsgám például már nehezebbnek bizonyult, mint maga az érettségi.

Bartók Piroska (GTK, kereskedelem és marketing)

Az én szakomon mindig van egy-két nehezebb vizsgánk, de egyébként nem olyan borzasztó teljesíteni az elvárásokat. Ebben a vizsgaidőszakban „beköltöztem” a TIK-be, és próbáltam beosztani az időmet, ami persze nem mindig ment, de azért törekedtem arra, hogy minden tan-

tárgyra maradjon néhány napom. A tanácsom a leendő elsősöknek, hogy ahogyan a tanárok is mindig mondják, próbálják időben elkezdni a tanulást. Ez nem egyszerű, de van benne ráció, hiszen az utolsó pillanatban nehezebb összeszedni magunkat.

Papp Henrietta (TTIK, Biológia)

Élsőséves vagyok biológia szakon, így még ért néhány meglepetés a vizsgákkal kapcsolatban, de alapvetően tetszik, amit vissza kell adni. Az én tanulási technikám, hogy először rendszerezem a dolgokat, utána hagyok két napot arra, hogy már csak a magam rendszerezett jegyzeteiből tanuljak.

Az első vizsgaidőszak nehezebbnek bizonyult, mint az érettségi, de azért az sem volt könnyű. Amihez hozzá kell szokni az elsősöknek, hogy a középiskola meleg légköre után itt kicsit nagyobb a távolság oktató és diák között például az előadásokon, amit nehéz lehet megszokni.

Dobos Anita (BTK, magyar)

Magyar alapszakon tizenkét vizsgám volt összesen, két szóbelivel és tíz írásbelivel. Én literszám ittam a teát, hogy ki tudjak tartani éjjel-nappal, és sokszor csak három órát aludtam, de nincs ezzel gond, hiszen utána hamar képes regenerálódni az ember.

A leendő elsősöknek azt kell az eszükbe vésni, hogy a vizsgaidőszak még csak nem is hasonlít az érettségire való felkészüléshez, de nekem elsőként még viszonylag kevés a tapasztalatom, próbálom kikaposni az utat.

§ A FELSŐOKTATÁSI

Novemberi számunkban már olvashattatok az új felsőoktatási törvénytervezetről, mely január elején került a kormány elé. Lapzártánk idejében az a megegyezés született az oktatásügyben érintett vezetők között, hogy problémalistát és alapelveket dolgoznak ki, melyeket összeegyeztetnek majd a múlt év végén elkészült koncepcióval. Utóbbiról **Prof. Dr. Szabó Gáborral**, a Szegedi Tudományegyetem rektorával beszélgettünk.

– A törvényjavaslat szerint változnának a felsőoktatási intézményekbe való bekerülés feltételei. A felvételt két emelt szintű érettségihez, bizonyos szakokon pedig újra szóbeli meghallgatáshoz kötnék. Mi a véleménye mindezekről?

– Egészen biztos, hogy a felvételi rendszer nem megfelelő. Különböző felmérések mutatják például, hogy az elért felvételi pontszámok csak nagyon laza összefüggésben vannak az egyetemen elvárható feltételek teljesítésével. Az is biztos, hogy mindig is nagyon nagy problémának tartottuk, hogy a leendő hallgatókkal való személyes találkozás helyett az Oktatási Minisztériumban egy számítógép dönti el, hogy ki kerüljön be az egyetemre.

Hogy mindezekre az a megoldás önmagában jó-e, hogy két emelt szintű érettségit kell tenni, azzal kapcsolatban vannak kételyeim, hiszen ez pillanatnyilag nagyon távol áll a gyakorlattól. Ha ezt bevezetjük, annak két következménye lehet. Az egyik, hogy radikálisan csökken a bekerülő hallgatók száma, ami nem megengedhető, hiszen annak ellenére, hogy többek szerint túl sokan tanulnak a felsőoktatásban, Magyarország nem maradhat le az OECD és az EU munkaerő-

piaci alapokon megfogalmazott célkitűzésétől, mely szerint 2020-ra a lakosság 40%-a rendelkezzen felsőfokú végzettséggel. A másik következmény lehet, hogy csökken az emelt szintű érettségi színvonala, hogy igazodjon a felvételhez, ami szintén nem jó, tehát én úgy gondolom, hogy az egész felvételi eljárást, és akár magát a kétszintű érettségi rendszerét is át kellene gondolni.

Ami a szóbeli felvételiztetést illeti, nyilván szaktól függ, hogy mennyire van erre szükség: például a tanár szakosok esetében nagyon fontosnak tartanám. Tegyük fel például, hogy visszaáll a „normális rend”, és a tanári szakok iránt akár túlérdéklődés alakul ki. Ebben az esetben elengedhetetlen, hogy azonos iskolai teljesítményű fiatalok közül azt válasszuk, aki a tanári pályára alkalmasabbnak tűnik a szóbeli teljesítménye alapján.

– A tanárképzés újra osztatlanná válna, és ötéves időtartama bővülne egy év iskolai gyakorlattal...

– Ismét arról van szó, hogy többen évek óta mondjuk, hogy a tanárképzés jelenlegi rendszere teljes átalakításra szorul. Arra nagyon vigyázni kell ugyanakkor, hogy a tartalmi átgondolásra is feltétlenül szükség van. Tehát nehogy valaki azt higgye, hogy ha „kivesszük” a bolognai rendszerből a tanárképzést, akkor utána „hátra lehet dőlni a fotelban”. Át kell gondolni azt is, hogy mit kell tanulnia egy tanár szakosnak: a szaktárgyak, a szakmódszertani tárgyak és az általános pedagógikum arányát és tartalmát. A jelenlegi rendszerben a szaktárgyak és a szakmódszertan érezhetően háttérbe szorulnak. Ez nem megengedhető, mert a tanár maga is rosszul érzi magát, ha szakmailag bizonytalanul tanít.

– A különböző alapképzések tartalma is megváltozna. Létezne egy gyakorlati jellegű és egy mélyebb elméleti ismereteket adó képzés, melyek közül utóbbi vezetne át a Master fokozatra. Rektor Úr szerint volna-e ezek között átjárhatóság?

– Véleményem szerint ha nem, akkor az nagy baj volna. Jelenleg a probléma, hogy

„(...) NE AZ LEGYEN, HOGY A HALLGATÓK REZIGNÁCIÓVAL TUDOMÁSUL VESZIK, PÉLDÁUL, HOGY X TANÁR ÚR NEM AD ANNYI VIZSGANAPOT, AMENNYIT MEGKÖVETELNE A SZABÁLYZAT (...)”

egyrészt nagyon magukra vannak hagyva a hallgatók, másrészt túl sokat akarunk egyszerre. Én azt szoktam mondani, hogy a kombinált fogó első látásra egy nagyon hasznos szerszámnak tűnik, de valójában se nem laposfogó, se nem csípőfogó. A hallgatókat jelenleg „kombinált fogóvá képezzük”, ami azt jelenti, hogy sem elméleti képzettségük nincs igazán, se nem kapják meg azt a gyakorlati háttértudást, amivel kiléphetnek a munkaerőpiacra.

A két bevezetendő forma között nem szabad merev határt húzni, sőt, nagyon fontos lenne, hogy bármikor dönthessen úgy a hallgató, hogy ő erre vagy arra kanyarodik. Például aki úgy gondolja, hogy elméleti irányba megy, de menet közben rájön, hogy bizonyos elméleti tárgyaknál az absztrakciós képessége miatt komoly nehézségei vannak, annak lehetővé kell tenni, hogy térjen át a gyakorlatiasabb irányba, és képezze ki magát a munkaerőpiacra. Mindez fordított esetben is érvényes, azoknál, akik a gyakorlatiasabb irány helyett az elméletit választanák.

Én nagyon régen küzdök azért, hogy ezt a kombinált fogó hasonlattal jelölt „se-se” képzést megváltoztassuk, de ha ennek az lesz az eredménye, hogy lemerevítjük a rendszert, és valójában már elsős körökben dönteniük kell jövőjük-ről a hallgatóknak, akkor visszalépünk, mégpedig nagyon csúnyán.

TÖRVÉNYJAVASLATRÓL

– Szintén sarkalatos pont a számonkérés mikéntje. Az oktatásért felelős államtitkár úgy fogalmazott, hogy a parttalan vizsgázási lehetőségeknek gátat kívánnak szabni az új törvénnyel.

– Ezzel egyetértek. Pszichológus kollégámtól hallottam a „kreditrendszer-szindróma” kifejezést, ami azt jelenti, hogy a hallgatók egy része, tudván, hogy minden további nélkül vizsgázhatnak kilencszer, három-négy alkalommal elmelegít, hogy lényegében semmit nem készül, hátha szerencséje lesz. Aztán megfogyatkoznak a lehetőségek, és emiatt az utolsó néhány alkalommal már olyan pánikban mennek el vizsgázni, hogy nem lehet velük kommunikálni. Mellesleg nagy évfolyamoknál mindebből az is következik, hogy a diákok egymás elől foglalják el a vizsgalehetőségeket.

„MEGOLDÁS LENNE PÉLDÁUL, HOGY NEM A VIZSGASZÁMOT KORLÁTOZZUK, HANEM VALAMI DRASZTIKUS ÁRAT SZABUNK A MEGISMÉTELT VIZSGÁNAK (...)”

A változtatás tehát igazából a hallgatók érdekeit is szolgálja. Megoldás lenne például, hogy nem a vizsgaszámot korlátozzuk, hanem valami drasztikus árat szabunk a megisméteelt vizsgának, ami nagyon rohamosan növekszik.

Az viszont biztos, hogy nem lenne jó, ha merev rendszerben, minden egyes tárgyra vonatkozólag megszabnánk, hogy hányat lehet tenni. A mi időnkben amellett, hogy az egyes vizsgatárgyakra létezett egy korlát, volt hátul az ember indexében egy pecsét, tíz utóvizsga lehetőséggel, és aki az első négy szemeszterben „fölhasználta” a tizedet, az a tizedik bukás alkalmával kikerült az egyetemről.

– Bizonyos kérdésekben nőne, másokban csökkenne a hallgatói érdekvédelem szerepe a törvényjavaslat elfogadása esetén. Az egyetem legfőbb döntéshozó szervében, a szenátusban 15% volna a hallgatói tagok aránya (ez jelenleg minimum 1/4, maximum 1/3-a szerk.) Mi erről a véleménye?

– Nem ismerek olyan természeti törvényt, amiből következik valamilyen százalék, tehát nem lehet olyan kategorikusan eldönteni, hogy ha az arány valaminél

több, akkor az tarthatatlan, és fordítva.

Úgy gondolom, hogy a HÖK működése valóban lényeges reformra szorul. Ha az ember megnéz egy-egy internetes fórumot, akkor hamar kiderül, hogy a HÖK elutasíthatósága a hallgatók körében elég nagy, ami nem jó. Vissza kell térni oda, hogy ők úgy érezzék, hogy az ő érdekeiket képviselik. Ez talán az első lépés, de igazán nincs róla szó a koncepcióban.

Azt, hogy a részvételi arány hány százalék, nem tartom elsődleges dolognak. Én nem ezen gondolkodnék, hanem azon, hogy milyen kérdésekben foglalhatnak állást és milyen módon. Olyanfajta elosztást tudok elképzelni, mely szerint bizonyos kérdésekben akár tovább növekedne a HÖK kompetenciája, bizonyos dolgokat egyenesen átadnák nekik.

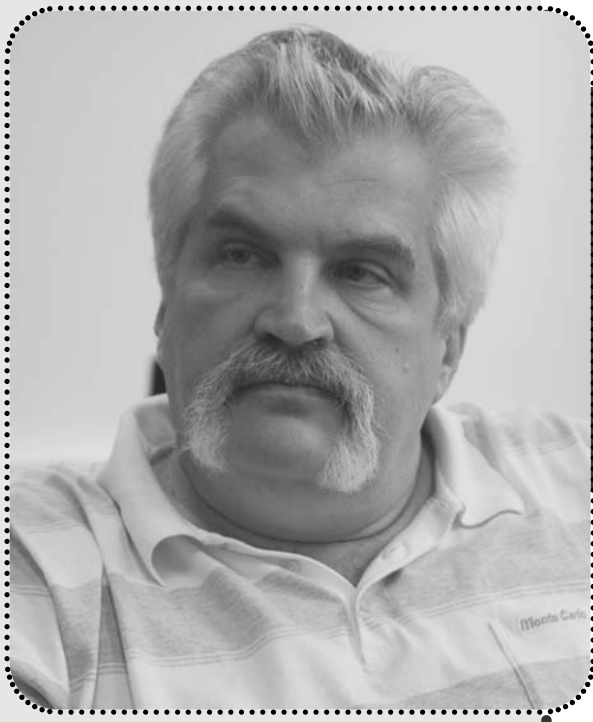
Talán elsőre furcsán hangzik, de sokkal egyszerűbbnek tartanám, ha a szociális támogatások ügyét a HÖK és a minisztérium intézné el egymás között. A minisztérium fizeti, a hallgatók kapják. Az egyetem ebbe belekeveredik, mint egy harmadik szereplő, és időnként rajtuk csattanak a konfliktusok.

A másik oldalról például végiggondolandó, hogy a különböző oktatói kinevezéseknél mennyire kell lényeges szereplőknek lenni a hallgatói képviselőknek. A hallgatók véleménye az egy szempont, figyelembe kell venni,

de nem vagyok biztos benne, hogy ebben az esetben szavazói jogkört kellene gyakorolniuk, ahogyan azt például azok a diákok sem tették, akiket egy amerikai magánegyetemen tanítottam, és

akik egyébként, márcsak a befizetett igen magas tandíj miatt is, meglehetősen keményen képviselték érdekeiket.

Azok a dolgok viszont, amelyeket ott a hallgatók elértek, nálunk nincsenek olyan mértékben a porondon, ahogyan lehetnének. Például, hogy az oktatók betartják-e a Tanulmányi és Vizsgaszabályzatot. Szerintem nagyon lényeges, hogy ne az legyen, hogy a hallgatók regisztrációval tudomásul veszik, például, hogy X tanár úr nem ad annyi vizsganapot, amennyit megkövetelne a szabályzat, de erős fantáziával még azt is el tudom képzelni, hogy van olyan kurzus, amellyel

Vass Viki
Fotók: Török Rozália

szemben tartami kifogások emelhetők. Ezeket én nem tartom annyira bocsánatos bűnnek, ugyanakkor azt sem látom, hogy ezekben az ügyekben a hallgatói képviselet olyan markánsan fellépne.

Előző (december–januári) számunk *Körkérés* rovatában felcseréltük Árvai Melinda és Erdélyi Katalin fényképét. A tévedésért ezúton is elnézést kérünk.

A szerkesztők

„(...) A TANÁRKÉPZÉS JELENLEGI RENDSZERE TELJES ÁTALAKÍTÁSRA SZORUL.”

Játsz velünk az értékes nyereményekért!
Legyen Teéd az év

Nostradamus Díja!

Jósold meg, mi fog történni 2011-ben!

Válassz meg az alábbi 3+1 kérdést, majd 2011. április 30-ig dobd be a JUGYU Klubban található gyűjtőláda. Válaszaidat 2011. május 2-án időkapcsolatba csomagoljuk, s a hatalmas Hökkentő Bulival végződő Nostradamus Napon, 2011 novemberében a JUGYU Klubban kinyitjuk.

Név: (kitöltése kötelező)
 Kar, szak: (amennyiben hallgató vagy)
 Telefonszám: (kitöltése kötelező)
 E-mail cím: (kitöltése kötelező)

- 2011 novemberének melyik napján lesz a Nostradamus díjátadó a JUGYU Klubban?
- 2011 novemberében újra Török Márk lesz-e az EHÖK elnöke?
- Mekkora mellbőséggel rendelkezik a 2011-es év playmate-je?

+1

- 2011 szeptemberében a Hökkentőben hány alkalommal lesz olvasható az egyetem szó vagy annak valamely toldalékolt formája?

Válaszaidat elektronikus formában is elküldheted, amennyiben ellátogatod a www.jugyuklub.hu oldalra.

Új vezetőség az egyetem élén

Bemutatták az Szegedi Tudományegyetem új vezetőségét január 5-én, a Tanulmányi és Információs Központban. A pályázatokat az egyetem Szenátusa még december 20-án megtartott ülésén bírálta el, a megbízóleveleket pedig Újévi Köszöntőbeszédét követően, Prof. Dr. Szabó Gábor, az egyetem rektora adta át.

Az egyetem általános rektorhelyettese **Prof. Dr. Rácz Béla** lett, aki korábban, 2003-tól már stratégiai, emellett 2006-tól általános rektorhelyettesként is tevékenykedett, így a feladat nem új számára. Bemutatkozásában elmondta, az az egyetem lehet sikeres a jövőben, amely hallgatóiból is sikeres embert nevel.

Az új oktatási rektorhelyettes **Prof. Dr. Homoki-Nagy Mária** kifejtette, elsődleges céljának tekinti, hogy az új felsőoktatási törvény jogi szabályzatának betartásában segítsen, és támogassa az akkreditáció sima lefolyását.

Prof. Dr. Varró András, az egyetem Farmakológiai és Farmakoterápiai Intézetének tanszékvezetője lett az új tudományos és innovációs helyettes. Elmondása szerint első és legfontosabb célja, hogy biztosítsa az SZTE oktatásának folyamatos fejlődését.

Az Olasz Köztársaság tiszteletbeli főkonzulja lett a nemzetközi és közkapcsolati rektorhelyettes. **Prof. Dr. Pál József** így nyilatkozott: „Minden egyes produkció csak akkor mérhető meg, ha nemzetközileg is jelentőséggel bír, és csak akkor egyetemi, ha a határokon túlra mutat.”

A rektorhelyettesi pozíciókon kívül a Szenátus döntött **Dr. Dömötör Máté**

főitkári kinevezéséről is. A megbízott legnagyobb kihívásként azt említette meg, hogy a felsőoktatási törvényváltozás új feladatok elé állítja őket, de igyekeznek megfelelő tanácsokkal szolgálni a jövőben.

A gazdasági főigazgató kiltéről **Dr. Fellegi Tamás**, a nemzeti fejlesztési miniszter döntött. A kinevezést **Dr. Majó Zoltán**, a HSZI alapítója, a JATIK fejlesztési igazgatója kapta.

Az új vezetőség az elkövetkező négy évben a Nyugat-Európa-hoz való felzárkózást tűzte ki célul.

Prof. Dr. Szabó Gábor, az egyetem rektora így nyilatkozott: „Mi nem az NB/I-ben fociunk, hanem a Bajnokok Ligájában. A Szegedi Tudományegyetemnek az a célja, hogy nemzetközi, európai mércével is hangsúlyos egyetem legyen.”

Tóth Zsanett
Fotó: – R –

A Szegedi Tudományegyetem Kulturális Irodája által meghirdetett versenyek

Az egyetem nappali tagozatos hallgatói számára

EGYETEMI FOTÓPÁLYÁZAT

KATEGÓRIÁK:
– egyetemi élet
– épületfotó

DÍJAK:

I. díj: 30.000 Ft
II. díj: 25.000 Ft
III. díj: 15.000 Ft

Jutalom: 5.000 Ft

A leadás határideje: 2011. március 25. péntek 14.00 óra

SZERELMES VERS VERSMONDÓ VERSENY

A versenyzőknek kettő művel kell pályáznuk:

– egy szabadon választott szerelmes verssel, a szerelemhez kapcsolódó verssel
– egy kortárs magyar szerző (bármilyen témájú) versével vagy prózájával

DÍJAK:

I. díj: 25.000 Ft
II. díj: 15.000 Ft

III. díj: 10.000 Ft

Jutalom: 5.000 Ft

A leadás határideje: 2011. április 1.

EGYETEMI SZLOGEN-PÁLYÁZAT

Olyan szlogeneket várunk, amelyek kifejezik a Szegedi Tudományegyetem küldetését, szerepét, célját, hagyományait és értékeit, feladatát és felelősségét.

DÍJAK:

I. díj: 20.000 Ft
II. díj: 15.000 Ft
III. díj: 10.000 Ft

A leadás határideje: 2011. április 1.

KÖSZÖNTŐ VERS PÁLYÁZAT

Bármilyen egyéb műfaji, verstani, ritmikailag megkötés nélkül olyan verseket várunk, amelyek az egyetem alapításának 430., a szegedi felsőoktatás 90. és a Szegedi Egyetemi Énekharang megalakulásának 85. évfordulója méltó megünneplésére születnek.

DÍJAK:

I. díj: 20.000 Ft
II. díj: 15.000 Ft
III. díj: 10.000 Ft

A leadás határideje: 2011. április 1.

ELMÉLKEDŐ BLOG PÁLYÁZAT

A pályázatra olyan műveket várunk, amelyek megfelelnek az alábbi műfaji elvárásoknak. **Blog:** egy periodikusan működő, folyamatosan újabb bejegyzésekkel bővülő weboldal, mely gyakorlatilag semmiféle formai vagy tartalmi megkötéssel nem rendelkezik.

ElméLKedő blog: az elméLKedő kategóriába tartozó blogok a szerzők valamely felvetődő témáról szóló gondolatait tartalmazták.

DÍJAK:

I. díj: 20.000 Ft
II. díj: 15.000 Ft
III. díj: 10.000 Ft

A leadás határideje: 2011. április 1.

A leadás helyszíne: SZTE Kulturális Iroda (Honvéd tér 6.) Tel.: 544-045, 4045

A pályázatok egyéb FONTOS részleteiről az SZTE Kulturális Irodában vagy a www.hokkento.hu honlapon olvashattok!

Merre tovább, szakképzés?

Dél-Alföldi Szakképzési Kerekasztal

Az utóbbi másfél évtizedben sok kritika érte a szakképzés mostani rendszerét: nem elég rugalmas, nem elég korszerű, kevés jó szakembert bocsát ki, és rákényszerít a tanulókra sok, ma már korszerűtlennek minősülő szakmát is.

Mivel a szakképzés a gazdasági fejlődés egyik *stratégiai fontosságú* eleme, ezekbe nem szabad belenyugodni; a megoldási lehetőségek pedig egyaránt megtalálhatóak a mostanában alakuló szabályozásban, és a civil szervezetek – kiemelten a kamarák – jövőbeli tevékenységének módosításában is. Ezen folyamatok ismeretében került sor arra, hogy a *Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar* vezetése egyfajta párbeszédet kezdeményezzen a szakképzés dél-alföldi régiójának kulcsszereplői körében azzal a céllal, hogy kijelöljék a továbblépés irányait, a szükséges fejlesztések kereteit.

A szakmai referátumok és hozzászólások három tematikai egységet alkottak. „*A hazai szakképzés megújítása*” vonatkozásában a figyelem elsősorban a kamarák szerepvállalásának megváltozásától várható eredményekre fókuszálódott. A kamaráknak ugyanis meghatározó felelősségük van a *központi programok* szükséges felülvizsgálatában, a *szakmai és vizsgakövetelmények* átdolgozásában, valamint a duális képzés *gyakorlati* körülményeinek optimalizálásában és a *pályaválasztási* tanácsadásban.

A kerekasztalon egyetértettek abban, hogy a jelenlegi OKJ felülvizsgálatával

együtt racionalizálni szükséges a modulrendszer. Ráadásul a vizsgarendszer túlszabályozott, túlságosan idő- és költségigényes, és az értékelés nem a gyakorlati tudáselemekre koncentrál. A túl hosszú vizsgák szinte lehetetlenné teszik azt, hogy a kamarák a legképzettebb szakembereket

jobbára csak a felsőoktatásba való belépés megkönnyítését teljesítette, a rövid képzési idő és a gyakorlatorientált programok munkaerőpiaci elfogadottsága még várta magára. Nagyon fontos lenne ezt a képzési formát a *felnőttképzésben* is alkalmazni; ehhez, persze, meg kell oldani az előzetesen megszerzett ismeretek hatékony figyelembe vételének eddigi nehézségeit is.

delegálhassák a vizsgabizottságokba, mert a ma is aktív szakemberek hosszú időre nem szívesen hagyják ott a munkájukat. Gondot jelent az egyes bizottságok indokolatlanul nagy szabadsága; ez ugyanis szinte ellenőrizhetetlenné és összehasonlíthatatlanná teszi a különböző helyeken megszerzett bizonyítványok értékét.

Végül számottevő mértékben kell *növelni a gyakorlati órák számát* (értelemszerűen az elméleti órák csökkentésével együtt); ehhez pedig szükség van a gazdálkodó szervezetek és személyek fogadó-készségének biztosítására is, ami a kamarák hatékony szerepvállalása nélkül nem oldható meg.

Mindezek a tervek azonban nem valósulhatnak meg a szakképzést érintő lényegi *szemléletváltozás* nélkül; mert erre nemcsak a fizikai munka becsületének kívánatos visszaállítása érdekében van szükség, hanem a felsőfokú szakképzés méltó helyének megtalálása, vagy az olyan képzési ismeretek beépítésének elfogadatlansága miatt is, mint amilyenek – például – a sokak által vitatott „*civilizációs ismeretek*” modul, vagy a különféle kommunikációs képességfejlesztő programok is.

Ami a *felsőfokú szakképzést* illeti, nem vált a kívánatos módon ismertté, és kétféle – tervezett – funkciója közül eddig

meretek hatékony figyelembe vételének eddigi nehézségeit is.

Fontos feladatának tekinti a kerekasztal a felsőoktatási törvény koncepciójának véleményezését, és a felsőfokú szakképzések tartalmi fejlesztését, valamint a közoktatási és a szakképzési törvény tervezett változásai kapcsán a törvények harmonizációjára törekvő szorgalmazását. Ennek kapcsán többen is annak a véleményüknek adtak hangot, hogy a felsőfokú szakképzések esetében megdondolható a két emelt szintű érettségi felvételi követelményként való előírása.

A *minőségbiztosítás* jelentőségének kérdései kapcsán a kerekasztal szakemberei úgy fogalmaztak, hogy ez egyidejűleg „*a stabilitás és a munkaerőpiaci igények kielégítésének eszköze*”. Ehhez a gyakorlati képzőhelyek és a szakképző intézmények következetes együttműködésére van szükség; ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy jelenleg a régióban 2700 ilyen együttműködési megállapodás van érvényben. Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják: az efféle kooperáció igazi nyertese az, aki ilyen feltételek között tudta megszerezni a képesítését. Éppen ezért a jövőben ezek számát is növelni kell.

M. I.

Fotók: Török Rozália

A Dél-Alföldi Szakképzési Kerekasztal résztvevői

A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara részéről Gubicza Zsanett és Szabó Bálint; a Békés, ill. Csongrád Megyei Kereskedelmi és Iparkamara képviselőiben Dinók Mariann és Németh Zoltán; Dr. Nagy Ágnes, a Dél-Alföldi Regionális Munkaügyi Központ főigazgatója; Mike Csaba, a Csongrád Megyei Önkormányzat Szakmai Felügyeleti Osztálya csoportvezetője; Döbör András, a SZTE JGYPK Szakképzési, Továbbképzési és Távoktatási Központ igazgatója, valamint a Felnőttképzési Intézet főiskolai docense, Dr. Farkas Éva; Juhász Víg Éva, a Nemzeti Fejlesztési és Felnőttképzési Intézet programiroda-vezetője; Dr. Farkas Olga a SZTE JGYPK főiskolai tanára, Dr. Farkas Katalin c. főiskolai tanár, és Szebenyiné Csóka Beáta, az 1000 Mester TISZK képviselőiben.

Ilyenek voltunk 2010-ben

Egy tavaly év végén készült kutatás eredményeképpen számos érdekesség kiderült rólunk, szegedi egyetemistákról például szociális helyzetünkkel, szabadidős tevékenységeinkkel, médiafogyasztásunkkal, feszültségoldási technikáinkkal és jövőképünkkel kapcsolatban.

A kutatás...

...melyet 476, a szegedi egyetem különböző karaira járó hallgatói körében végeztek, 81 kérdéscsoportból állt, amelyekkel a kidolgozó Európai Ifjúsági Kutató-, Szervezetfejlesztő és Kommunikációs Központ (EIKKA) célja nem volt más, mint feltérképezni az SZTE-sek mindennapi életét.

Jancsák Csaba, a kutatás vezetője, az EIKKA igazgatója elmondta, a kapott adatok és eredmények egy tágabb vizsgálatba illeszkednek, hiszen az SZTE mellett a Debreceni Egyetemen és a Pécsi Tudományegyetemen is végeznek hasonló felméréseket, hogy mindent összevetve megállapíthassák majd a kialakult ifjúsági trendeket. A tavaly év végi adatgyűjtés előzményei egyébként az egykori Dr. Gábor Kálmán,

a Magyar Szociológiai Társaság volt szakosztályvezetőjének felvetései alapján születtek. A Bölcsészettudományi Kar egykori oktatója volt tehát a szellemi atyja annak a 2010-es kutatásnak, mely szerint a mai hallgatók számára már nem csupán a tudásgyár funkcióját tölti be az egyetem, hanem segítséget nyújt magához az értelmiségi létre

való felkészüléshez, és a szabadidő hasznos eltöltéséhez is. Jancsák Csaba szerint a felsőoktatási intézmény számára éppen ezért nagyon hasznosak

a hallgatók életvilágáról kapott információk, hiszen ezek alapján tudják megtenni a szükséges fejlesztéseket. Szerinte egyébként a kutatás alapján a Szegedi Tudományegyetem nagyon hallgatóbarát, a tudásszerzés szempontjából pedig rendkívül értékorientált intézmény.

... LEGGYAKRABAN HÖKKENTŐT OLVASUNK ...

Jancsák Csaba

Ami a médiafogyasztást illeti, az interneten „lógunk” a legtöbbit, főleg hétvégén, átlagosan napi majdnem öt órát, és fontos információszerzési forrásaink többek között az egyetemi lapok, melyek közül legtöbbször és leggyakrabban Hökkentőt olvasunk, amit ilyen tekintetben a Szegedi Egyetem, majd a SZTE-ere követ.

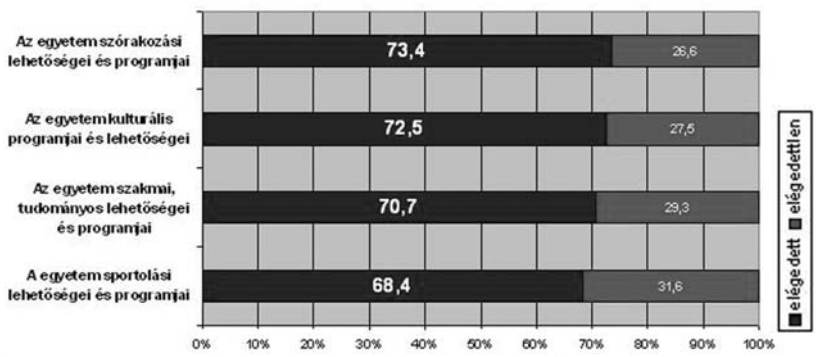
Feszültségoldó technikáink közé tartozik a sportolás, melyet 42%-unk új hetente egy-két alkalommal, 4%-unk viszont soha nem sportol. 57,7% közülünk soha nem dohányzik, 5,8%-unk soha nem iszik alkoholtartalmú italt, 30%-unk viszont heti két-három alkalommal teszi ezt, és talán jó hír, hogy a válaszadók 77%-a nem próbált még ki semmilyen kábítószerrel.

Érdekes adatok végeztek, hogy a szegedi egyetemisták 74%-a ugyanazt a szakot választaná, amire legelőször jelentkezett, ha újra tehetné, és hogy a megkérdezettek 1%-a soha nem hallott még a Hallgatói Önkormányzatról, 52% viszont a velük való viszony tekintetében a „teljes mértékben elfogadom” választ adta.

A kutatás eredményeiről bővebben a <http://www.eikka.hu/> és a www.u-szeged.hu honlapon olvashattok.

Vass Viki és Tóth Zsanett
Fotók: TiszapART Televízió,
Jancsák Csaba

Mennyire vagy elégedett a következőkkel? (%)

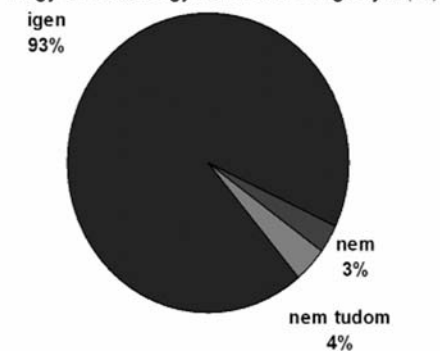

Mi derült ki rólunk?

De hogyan élünk mi, egyetemisták, hogyan érezzük magunkat ezek alatt az évek alatt a kapott eredmények alapján? Kiderült például, hogy 9,1%-unk havi 20 ezer forint alatti pénzüsszegeből tartja fenn magát tanulmányai alatt. A kutatás vezető elmondta azt is, hogy míg más egyetemek esetében a hallgatók általában csak a keddtől csütörtökig tartó időszakban tartózkodnak képzőintézményük városában, addig az SZTE hallgatói előszeretettel maradnak Szegeden hétfőtől péntekig, ami egyetemünk jó „megtartó képességéről” árulkodik.

Fény derült arra is, hogy a válaszadók több mint 70%-a elégedett az egyetem szórakozási, kulturális és tudományos, szakmai lehetőségeivel, programjaival, valamint, hogy a József Attila Tanulmányi és Információs Központ az a belső tér, amit a legjobban kedvelünk.

Mindent egybevetve, büszke-e arra, hogy ennek az egyetemnek a hallgatója? (%)

Nem felejtünk!

Budapest ostroma

1944. december 24
–1945. február 13.

Több tízezer magyar áldozat

Ledolgozható tandíj

Egyedülálló kezdeményezés a Modern Üzleti Tudományok Főiskoláján

Munkával a diplomáért: ezzel az ötlettel állt elő a Tatabányán, illetve Budapesten is képzéseket indító Modern Üzleti Tudományok Főiskolája (MÜTF). A program lényege az, hogy az első-éves, költségtérítéssel hallgatók munkát vállalhatnak felsőoktatási intézményükön keresztül, de a keresetüket nem költhetik el szabadon. A tandíjuk törlesztésére kell fordítaniuk.

Nagyon sok középiskolás fiatal vágyik arra, hogy tanulmányai befejeztével valamelyik egyetem vagy főiskola kiskölygje lehessen, de a sors sokszor nem túl kegyes, és a felvételiző diák lecsúszik az államilag finanszírozott helyről. Ilyenkor vagy megvárja a következő felvételi eljárást, és addig esetleg megpróbál javítani az érettségi eredményein, vagy költségtérítéssel lesz. Utóbbi megoldást azonban kevesen engedhetik meg maguknak. Ennek a problémának az áthidalására kínál lehetőséget az említett vidéki főiskola, ahol a tanulók 70%-a a „fizetős” kategóriában van: a MÜTF-en a hallgatók ledolgozhatják a tandíjukat.

Már rengetegen érdeklődtek a lehetőség iránt – tájékoztatott bennünket Deés Szilvia, a főiskola marketingirodájának vezetője. Elmondta, a hallgatók a szakjukhoz kapcsolódó munkát vállalhatnak, tehát ez egyfajta szakmai gyakorlat is, ami egyébként kötelező a diákok számára. Természetesen a tanulmányok előrehaladtával egyre komolyabb megbízásokat kaphatnak a hallgatók a cégektől, melyekkel az intézmény szerződést kötött. Attól sem kell tartani, hogy ha valakinek nem tetszik a munka, és nem vállalja el, akkor kiesik a rendszerből, hiszen több opció közül lehet választani. Elbocsátásról csak akkor lehet szó, ha valaki nem végzi el megfelelően a rábízott feladatokat. Abban az esetben, amikor a munkabér nem fedezi teljes egészében a tanulmányok költségét, a főiskola egyedi lehetőségeket kínál: részletfizetés vagy egyéni ütemezés jöhet szóba.

Az Európában is egyedülálló rendszer 2011. szeptemberétől lesz elérhető

az intézményben, kizárólag azon első-évesek számára, akik a felvételi során jelezték, hogy érdekli őket ez a lehetőség, és 1–3. helyen jelölték meg a MÜTF-öt a jelentkezéskor. Természetesen felmerül a kérdés, hogy aki dolgozik, az miként tudja látogatni az órákat? A programban részt vevő hallgatóknak az intézmény egyéni tanrendet, elektronikus tananyagot, videokonferenciás konzultációt és havi 4500 forintért netbookot biztosít. Azonban tapasztalatok még egyáltalán nincsenek, így az első év fogja majd megmutatni, mennyire életképes a kezdeményezés. Más egyetemek vagy főiskolák általában egy évre kihelyezik a hallgatókat különböző cégekhez, hogy így gyűjtsenek gyakorlati szakmai tudást, illetve építsék a jövőbeni karrierjüket.

Ezt bele tudják írni a szakmai önéletrajzukba, megkönnyítve az elhelyezkedést az álláspiacon. Ez a megoldás teljesen egyedi, és egyes szakértők szerint nem is túl jó, többek között azért, mert valamilyen szinten korlátok közé szorítja a hallgatókat, ugyanis a megkeresett pénzt csak és kizárólag a költségtérítés törlesztésére fordíthatnák.

A Modern Üzleti Tudományok Főiskolája egyébként a felvi.hu összesített intézményi rangsorában a 37. helyen állt. Az intézményben a legkevesebbet – 95 ezer forintot félévente – az európai uniós szakügyintéző végzettségért kell fizetni, míg a legdrágább képzés – 190 ezer forint félévente – a marketing.

Varga Tamás Ottó
Fotó: internet

**TANÁROKNAK, DIÁKOKNAK
-10 % KEDVEZMÉNY AZ
ERÉNYI
OPTIKÁBAN!**

TOVÁBBI AJÁNLATUNK:

- ➔ **DÍJNYERTES MULTIFOCÁLIS LENCSEK -40%**
- ➔ **VÉKONYÍTOTT LENCSEK 3X KARCÁLLOBB RÉTEGGEL -30%**
- ➔ **A SZEMVIZSGÁLAT DÍJTALAN 18.000 FT FELETTI VÁSÁRLÁS ESETÉN**

66

év távlatából

Január 23-án sajnos még mindig túlnyomórészt csak azok az idősek jelentek meg a délvidéki magyar népiartás megemlékezésén az Újszegedi Rendezvényházban, akik a történelem visszásságait a saját bőrükön viselik. Fiatalok csak elszórótan, így féltő, a köztudatba csak felszínesen fog bekerülni közelmúltunk egy igen jelentős darabkája.

Az emlékezés koszorúi, a mécsesek sora, a pódium mind piros, fehér és zöld színeket öltött a konferenciateremben.

Matuska Márton megnyitó beszédében emlékeztetett, a népiartás magyar áldozatainak száma a néhány ezertől egészen a több tízezerig tehető. Félelmetes számok, de ijesztő az a komoly adathiány is, mely miatt ilyen bizonytalan tippelgetésekbe kényszerül a történész, ha az áldozatok számát kell meghatározni.

Dr. Glatz Ferenc beszédében nagy hangsúlyt fektetett a kölcsönös megbékélésre, mely csak empátiával, és a sérelmek feltárása után kezdődhet meg. **Dr. A. Sajti Enikő** az egyházi forrásokból

reprezentálta a megtorlásokat, ezt követően **Csorba Béla** Tito megsemmisítő táborairól beszélt.

S hogy az áldozatok mivel érdemelték ki a kegyetlen halált? Önkényesség a fő jelző. Ezt a vajdasági levéltárban dolgozó **Mezei Zsuzsanna** igazolta. Elmondta, az emberéletek egy 10x8-as kis papíron voltak elkönyvelve, és látható, hogy rengeteg esetben hivatalos ítélet nélkül küldték a magyarokat a halálba.

A megemlékezés végén **Forró Lajos** reprezentálta, hol tartanak a kutatások ma, s irányt mutatott, milyen lehetőségek állnak a kutatók előtt a további feltárásokat illetően. Így talán nem vész feledésbe a múlt,

Mezei Zsuzsanna

Dr. Glatz Ferenc

s az ártatlan áldozatok – egyszer végre – megkapják a méltó végtisztességet.

– R –

Fotók: TiszapART Televízió

Nyelviskolák – GYANÚTLANUL

Manapság hatalmas kínálat áll rendelkezésünkre, ha arra az elhatározásra jutnánk, hogy nyelvet tanuljunk. Azonban érdemes a választás alkalmával ésszerűen mérlegelni, ezt követően pedig szemfülesen átvizslatni az orrunk elé tolt szerződést, tekintve, hogy az utóbbi időben tömeges panaszok érkeznek a szakmai egyesülethez, melyek szerint a beiratkozók átverés áldozatai lettek.

Bizonyára mindenki számára ismerősek azok a karakterek, akik széles mosollyal, határozott, erős kézfogással köszöntenek bennünket, naiv érdeklődőket. Nos, ha ilyen típusú emberrel találkozunk egy tájékoztató beszélgetés alkalmával, azért ne dőlünk be feltétlenül a határozottságnak és a kézenfekvő érveknek, hagyjunk inkább időt magunknak az átgondolásra, kérjünk írásos tájékoztatót a részletekről. A panasztevők szerint az értékesítőik hiányosan, esetenként hamisan tájékoztatják a leendő tanulókat a tanfolyam lefolyásának menetéről. Aki már tanult a saját hibájából, tudhatja, hogy gyakran nehezen értelmezhető és lényegtelennek tűnő apróbetűs részletekkel teletűzdelt szerződéseket íratnak alá velünk. Mindennek legnagyobb hátulütője, hogy aláírásunkkal – jelen esetben

visszavonhatatlanul – „nyakunkat adjuk” a sokszor súlyos százezreket jelentő költségek térítésére.

A gond persze nem csak anyagiak terén merülhet fel, tömegesen előfordul olyan is, hogy az ígért középszintű oktatás helyett alapszintű képzést nyújt a választott intézmény. Ha a szóban forgó nyelviskolák mindegyike rendelkezne ügyfélszolgálattal, és megfelelné a felnőttképzési eljárás szabályainak, mindez nem történhetne meg.

Bár Sipos Júlia, a Nyelviskolák Szakmai Egyesületének főtitkára szerint a teljes nyelviskola-kínálatot tekintve a problémás esetek igen kis hányadot tesznek ki, fokozott óvatosságra inti a tanulni szándékozókat. A csapdába esettek számára jogsegélyszolgálatot indítanak, segítő kezet nyújtva ezzel a tehetetlen diákoknak.

Kiss Márta

Fotó: internet

Forrás: <http://www.eduline.hu>,

<http://propeller.hu>

WELCOME to HÖKKENTŐ!

In this issue you will read about an Anglo-Saxon celebration, the Imbolc, the pros and cons of audiobooks, and as a tribute to his birthday some rare facts of Kurt Cobain. Enjoy! Send us your comments about the page! info@hokkento.hu

Convenient "reading"

I was about six when I first listened to a so-called "audiobook" – unconsciously of course. The earliest one I remember was not even a bestselling novel narrated by a famous actor or a TV star, it was a collection of fairy tales for children, and I loved it! But as the years passed and I was middle school aged I forgot how much I liked listening to bedtime stories. Thanks to the great popularity of audiobooks I can feel like a child again.

Nowadays when a book is published, you can be sure that sooner or later you'll find its audio version in the shops as well. Purchasing it digitally makes it even easier to listen – sync it on your mp3 player and there you go! You can listen to one while you're travelling, having an afternoon break or even if you're bored in lectures. But is it any

better than actually reading a book? Is it an advantage in a society which already relies on the high tech gadgets so terribly? Well, if you approach it from that point of view, of course it's not.

Most youngsters can't stand reading and some of them can't even read fluently. Might they benefit from neglecting this elementary knowledge? Possibly so. Of course listening to an audiobook shouldn't be the first "duty to do" in elementary schools but as a pastime activity it's far better than playing computer games or surfing the Internet all day.

I speak from experience when I say that listening to audiobooks in a foreign language is one of the best ways of practicing your language skills. They also publish classics which you wouldn't necessarily read. Listening to Lewis Carroll's all time classic *Alice in Wonderland*, narrated by Christopher Plummer (such an entertaining

performance), or all seven volumes of *Harry Potter* read by the marvellous Stephen Fry in his smooth voice can easily make you a fan even if you don't understand every word of it.

Don't be afraid of leaving "THE" social network for an hour and try an activity not involving your eyes. It won't hurt.

Text and photo by Vanda Kopányi

Facts you didn't know about... KURT COBAIN

- His full name was Kurt Donald Cobain.
- His favourite bands (among many others) were The Melvins, The Beatles, The Stooges and Pixies.
- He had a long running feud with Guns N' Roses lead singer Axl Rose.
- R.E.M.'s 1994 song *Let Me In* is about him.
- His suicide note was addressed to his childhood imaginary friend "Boddah".
- In 2008, his ashes were stolen from Courtney Love's home.

A SPRING BLESSING

St Brigid's Day

No, it's not that Bridget Jones has been canonised, it's just another Celtic-originated celebration of the Anglo-Saxons. St Brigid's Day, or more commonly known as *Imbolc* is the day that marks the ending of the winter period and the starting of the spring in the Celtic calendar. Originally it was the celebration of the lengthening days and the early signs of spring. Festivals on this day often involved hearthfires, special foods (butter, milk, and bannocks, which is a special type of bread), and it was a long-awaited time for watching for omens of nature.

When Christianity became dominant in Ireland, Imbolc Day was transformed into a commemoration of St Brigid who is the secondary patron of Ireland. On this special day, Irish girls created a dolly out of corn representing St Brigid and made a bed for it. All the girls were awake on this day taking care of the dolly Brigid

(called *Brideog*) and waited for boys who visit them. They also believed that on this evening St Brigid walked the earth again so everybody in the household left some clothing outside the house in order to be blessed by the saint.

St Brigid's Day is on the 1st February in our calendar. Mark this day, because you may have something to bless, too.

*@MAUVERick_HU
Photo: internet*

Szerelmem, Prága

NÉHÁNY NAP AZ „ARANYVÁROSBAN”

Prágát látni és megszeretni — egy pillanat műve. Hogy ezt Párizsra szokás mondani? Az mindegy. Mindegy, mert ugyanúgy érvényes Prágára is. Sőt. Engedjétek meg, hogy bebizonyítsam, ehhez pedig hadd hívjam elő személyes úti élményeimet néhány hónappal ezelőttről, mikor is barátaimmal felkerekedtünk, hogy meghódítsuk a „száz-tornyú várost”. De Prága nem adta magát könnyen.

Utazásunkat október végére időzítettük, mely ideális időpontnak bizonyult a városnézéshez, a nagy sétákhoz, s Prága titkainak felfedezéséhez. Mert abból aztán van bőven. Hol is kezdjük? Természetesen hol máshol, mint az Óvárosban, pontosabban az igen népszerű Óváros téren. Itt máris bepillantást nyerhetünk a prágaiak hétköznapijaiba, hiszen a téren jó néhány hangulatos kávézó és étterem található, mely előtt előszeretettel ücsörögnek a reggeli kávéjukat vagy éppenséggel a délutáni sörüket kortyoló helybéliek. A tér legnagyobb látványossága azonban az Óratorny, mely az egykori városháza maradványa, s jelenleg kilátóként funkcionál. 50 mé-

hogy szebbnél szebb és frappánsabbnál frappánsabb falírkákkal találkozhatunk, a helyet belengi valami magával ragadóan nosztalgikus hangulat; arról nem is beszélve, hogy kitűnő csoportképeket lehet készíteni a színes fal előtt, melyek garantáltan fotóalbumunk ékszeréi lesznek.

Ha az óvárost körbejárva szeretnénk átkelni a Moldván, mindenképp a legrégebbi, legszebb és legforgalmasabb hidat, a méltán híres Károly-hidat válasszuk – legalább egyszer. A csak gyalogosoknak fenn tartott hídon kézművesek árulják szebbnél szebb por-

tékájukat, természetesen elég borsos áron, lévén mégiscsak a Károly-hídról van szó. Prága újjáépítésében megérkezve sincs olyan érzése az embernek, mintha egy modern nagyvárosban mászkálna. A macskaköves utcák, a tipikus kis prágai kocsmák, a régi épületek mind-mind gondoskodnak arról, hogy Prágára ne mint egy ország fővárosára gondoljunk, hanem mint egy kincsesládikóra,

melyből mindig egy újabb, addig sosem látott gyöngyszemet húzhatunk elő.

S ha elfáradtunk a városnézésben, mindenképp térjünk be egy hagyományos cseh kocsnába, hiszen javarészt

ezek a sörözők étteremként is funkcionálnak. Amit pedig nem hagyhatunk ki, az a tipikusnak mondható cseh nemzeti eledel: a knédli, a szósos hússok és a gőzgombóc. És természetesen a sör. No, végre, megérkezünk. Csehország és Prága sok mindenről híres, de talán a legnépszerűbb mégis a ső-

re, mely számtalan márkában, formában, színben, ízben kapható, de érdemes tudnunk, hogy jóval magasabb az alkoholtartalma, mint hazánkban: a cseh sörök átlagosan 9–10 fokokas, és itatják magukat.

Ezek után azt hiszem, senki nem kételkedik abban, hogy Prágát látni... és megszeretni. Azonnal. Amint végigmész az első macskaköves utcán, ahogy beszívod a Moldva hozta friss hajnali illatokat, amint megcsillan a lemenő nap sugara a Károly-híd megkopott szobrain, s ahogy barátaidal először koccintasz a megérkezés örömeire egy zajos kis prágai kocsnában. Felejthetetlen élményekkel leszel gazdagabb, s legfeljebb az indulás előtt szomorkodsz egy kicsit, hogy máris vége, de ott és akkor megígéred: visszajössz!

*Cikk és fotó:
Zsófi*

HASZNOS INFÓ

A prágai kocsnák hangulatát semmi sem múlja felül, de természetesen közöttük is vannak jobbak és kevésbé színvonalasak. Ha egy igazán jót akarsz enni-inni és szeretnéd megtapasztalni a hagyományos cseh kocsmai kultúrát, látogass el A Medvéhez címzett fogadóba. Nem fogsz csalódni.

teres magasságából gyönyörű panoráma tárul elénk, szinte az egész várost belátható.

Az Óváros térről tovább haladva megcsodálhatjuk a várba vezető út kapujaként számon tartott Lőportornyot, melybe szintén felmászhatunk, ha kedvünk tartja. S ha már a várat említettük, lássuk a Hradzsint, azaz a várnegyedet, ahol a vár, a templomok és paloták mellett olyan kincsekre bukkanunk, mint Sárkányölő Szent György eredeti szobra, az Aranyutácska vagy a Szent Vitus Székesegyház. A Moldva ezen partján maradvá érdekes lesétálnunk a Kampa északi részére, melyet „Prága Velencéjének” szokás nevezni, a sok-sok csatorna és vízre épült ház miatt. Itt találjuk meg a híres Lennon-falat is, melyet több okból is érdemes felkeresni. Amellett ugyanis,

HASZNOS INFÓ

Az Óváros téren nézz szét jól és keress zöld esernyős fiatalokat, akik több órás városnéző túrát vezetnek, ellátnak sok hasznos információval, s ráadásul az egész „becsületkasszás” – annyi koronát adsz a túra végén, amennyit jónak látsz.

HASZNOS INFÓ

A prágai tömegközlekedés kifizető, metróval és villamossal bárhová gyorsan és egyszerűen eljuthatsz. Ha több napra mész, érdemes turistajegyet váltanod, mely három napig érvényes, mindenre használható, s körülbelül 300–350 koronába kerül.

Miben hittünk?

Rettegjetek, vénlányok!

Ma általában nekünk, fiataloknak annyiból áll a farsang, hogy kiválasztunk a programajánlóból egy-egy beöltözős bulit, és hajnalig táncolunk maskaránkban. Hogy ne merüljön feledésbe e nagymúltú szokásunk, nézzünk utána, hogyan ünnepelték régen a farsangot!

Az ünnep gyökerei egészen a középkorba nyúlnak vissza. Nyugati eredetű, néphagyományokon alapszik, s nem kötődik a valláshoz. Az egyház üldözte is, szembeszegült a buja és fékevesztett mulatságokkal, lakomákkal, bolondságokkal, tréfákkal.

Hagyományosan vízkeresztől hamvazószerdáig tartott a farsangi időszak. Ennek legfontosabb része, a farsang farka (másképp: karnevál – a hamvazószerda előtti vasárnaptól keddig tartó időszak) a tavasz egyik legnagyobb öröme volt. A középkortól kezdve

ez jelentette a fagy és a sötétség végét, a jó időt és termést áldó új évszak eljövételét – ekkor rendezték/rendezik meg a nagymúltú mohácsi busójárást is.

A szokások közé tartozott, hogy farsang végén a legények „kikiáltották” a vénlányokat, hangoskodtak, csörömpöltek, gúnydalokat énekeltek az ablakuk alatt, de további csúfolódó szokás volt még a tuskóhúzás is. Azokkal a lányokkal, akik farsang végéig nem mentek férjhez, a „szilaj kancához” hasonlatosan nyilvánosan tőkét húztak. A megszegyenítést elkerülendő,

ez az időszak abszolút a párválasztás jegyében telt, s ekkor volt az év egyik legjelentősebb esküvőszezonja is.

Természetesen a gúnyolódás mellett nagyobb hangsúlyt kapott a szokás gonoszúzó és termésvarázsló mivolta is. A régiek végigjárták földjüket, s egyenként baltával fenyegették meg fáikat a jó termésért. Kérdés, ha nem fogadtak szót a fák, vajon tűzifaként végezték-e?

Emma
Fotó: internet

Halálos élet IV. rész

A kidíszített test

Van, aki viszolyog tőle, van, aki undorítónak tartja, de sok embernek kifejezetten tetszik a piercing és a tetoválás. Sőt, a legtöbb embernek ezek többet is jelentenek egy ábránál vagy ékszernél. Üzenetet hordoznak. Sajnos azonban nem csak azt, hanem több veszélyt is.

A bőr mint festővászon

Vannak olyan pillanataink, amikor eldöntjük: márpedig tetoválást akarunk. Ilyenkor mindenképpen fel kell tennünk magunknak a kérdést: tényleg? Ugyanis, amit egyszer ránk varnak, az bizony örök életre ott marad. Igaz, el lehet távolítani, de ez az eljárás fájdalmas, drága és hegedést okoz.

Érdemes tudni, hogy az ennél az eljárásnál használt festék se nem gyógyszer, se nem drog, így egy felügyeleti szerv sem ellenőrzi

folyamatosan az összetevőket. Találtak már higanyt és egyéb súlyosan káros anyagokat is ezekben a festékekben. Fontos, ha valakinek bármilyen bőrbetegsége van, akkor felejtse el az önkifejezésnek ezt a módját, ugyanis a beavatkozás hólyagosodást, viszketést és égő érzést, továbbá súlyos fertőzéseket okozhat.

Átszúrt testek

Sokan úgy tartják, hogy a piercing jobb, mint a tetoválás, hiszen ha az ember megunja, akkor egyszerűen csak kivesszi. Csakhogy eddig el is kell jutni, az út pedig a berakással kezdődik.

Természetesen nem mindegy, hogy hova kerül testünk új díszje, ugyanis vannak könnyebben és nehezebben gyógyuló részek. Utóbbiak közé tartoznak a köldök és az intim részek. Ezekben a helyeken a bőr vékonyabb, és a ruha miatt kevésbé jó a szellőzésük,

ezért fontos, hogy állandóan tisztán legyenek tartva. A legveszélyesebb piercing-helyek azonban a nyelv és az ajkak. Itt ugyanis fennáll az idegek és a fogak sérülésének a lehetősége. Az allergia is komoly kockázati tényező. Ebben az esetben két dolog okozhat érzékenységet: maga az ékszer, illetve az annak a tisztítására használt szer. Fontos, hogy a piercing ne biszu legyen, nem éri meg ezen spórolni. A legjobb a rozsdamentes orvosi acél vagy a titánium.

Végül, ha az elhatározás megvan, és jól átgondoltuk a döntést, akkor csak olyan helyekre menjünk, amelyek tiszták, s az ott dolgozók megbízhatóak. Nem éri meg kontárokhoz menni, akik negyedáron valóra váltják álmunkat, mert azt senki nem szeretné, ha ajándékba hepatitiszt vagy HIV vírust kapna.

Varga Tamás Ottó
Fotó: internet

Egyetem vs. intelligencia

VÉLEMÉNY

Nagyon okos ember az! Egyetemet végzett! — szokta mondani drága édesanyám, mikor megjegyzést teszek egy diplomás hülyére. Pedig a felsőoktatás és az intelligencia ma már egyáltalán nem függ össze.

A jelen kor állapotai ezen a téren enyhén szólva is elkésérítők. Előre szeretném jelezni, hogy nem célozom általánosítani. Rengeteg intelligens és sokra hivatott ember van az egyetemisták között, de egyszerűen nem lehet nem észrevenni, hogy a felsőoktatási turmix meglehetősen felhígult.

Az ember először a golyatáborban kezdi gyanítani, hogy talán itt mégsem mindenki olyan ragyogó elme. Aztán beköltözik a kollégiumba, próbálja nem meghallani a szomszédokat, akik a kettes érettségijükkel menőznek. Mikor az első órái egyikén lát egy csapat neandervölgyit valami pornós játékkal szórakozni a telefonján, már érzi, hogy baj van.

Később, a vizsgaidőszakban belép a kurzusfórumra és látja, hogy egyesek ott adják le a drótot a vizsgakérdésekről vagy a megoldásokról, esetleg az oktató anyukáját emlegetik.

...EGYSZERŰEN NEM LEHET NEM ÉSZREVENNI, HOGY A FELSŐOKTATÁSI TURMIX MEGLEHETŐSEN FELHÍGULT.

Kiakad. Aztán mikor a vizsgán meggyőződik róla, hogy az előtte szóbeliző dekoratív lány minden bizonnyal analfabéta, furcsa kényszert érez, hogy beleverje a fejét az asztalba. Végül uralkodik magán, és saját lelki békéjét szem előtt tartva úgy dönt, hogy egyetemi éveit

alatt nem vesz tudomást az intő jelekről. A diplomaosztó ünnepségen aztán meghallja, ahogy a mögötte álló fiúk abbéli örömeiket fejezik ki, hogy milyen „k***a jó lesz majd szexi gimis lányokat tanítani.” És itt döbben rá a lényegre. Hogy ez a felhígult közösség nem csak azért rossz, mert az ember kitépi az összes haját, mikor a kurzusfórumon századszor is megkérdézik ugyanazt a hülyeséget. Hanem mert kihát a jövőre, a munkaerőpiacra, az oktatásra, és nem tudjuk majd szimplán kikerülni, mint az egyetemen.

Én nem akarom, hogy ők tanítsák majd a gyerekeimet, vagy hogy az a munkanélküliség, ami azért alakul ki, mert ők nem kaptak a képzettségüknek megfelelő állást, még rosszabb állapotokat teremtsen. Pedig ezek az emberek sem értéktelenebbek, csak más területre valók. Nem tehetnek róla, hogy megvették ki-lóra a felsőoktatást...

Czipa Éva
Fotó: internet

Török Rozália

Sexuális...

Az utcát járom....

Szexeld le a nyomorod!

Nagyon szürreális, hogy a sorra elsírt legnagyobb nincstelenségben, munkanélküliségben az emberek mennyire nem tudnak az ösztöneiken spórolni. Nem újdonság, hogy a kilátástalanságból rengetegen a szexiparba menekülnek hazánkban. Alapszükséglet, tény. De miért nem elég az otthoni ingyen-asszony?

Valóban megdöbbentő az adat, miszerint 2008-ban Magyarországon a férfiak mintegy 165 milliárd forintot hagytak a prostituáltaknál (Központi Statisztikai Hivatal). Ha nem épp az utcalányoknál felejtik ott minimálbérüket, sztriptízen, peep showkon és előfizetéses netes „tartalmakon” élnek ki magukat, és vezetnek le a munkahelyi stresszt stb. Na de az összegből ítélve csak nem az összes „kuncsaft” egyedülálló, különben jó kis magányos nemzet vagyunk. Avagy szuperperverzok a szinglijaink.

Nem rossz GDP összetevő mondjuk az összeg, csak hát kicsit ciki. Mégsem dicsekedhetünk azzal a vendégeskedő EU-s nagykutyaáknak, hogy mi aztán pornóban toppon vagyunk. Pláne, hogy a nagy lóvé alig 1,5%-a származik csak legális tevékenységekből. Szóval még csak erre sem lehetünk úgy igazán büszkéek. A kutyaafját, hát akkor mi marad nekünk?!

165 milliárd ide vagy oda, még így is azt állítja a pornóipar egyik ismert és ragyogó csillaga, hogy óriási problémákkal küzd a válság miatt a szakma, mert *ma már nincs idő kinevelni a sztárokat...* Nevelje őket akkor inkább – ingyen és bérmentve – az apjuk! Szócséplés... Jó tanács a'la spar budget: szex otthon.

torokrozalia@hokkento.hu

HÖKKENTŐ
a szegedi hallgatók lapja

Lapozz bele régebbi számainkba!

www.hokkento.hu

KIS ország, NAGY feladat

Január elseje óta mi magyarok vagyunk az Európai Unió soros elnökei. Hat hónapig mi döntünk a tanács napirendi pontjairól. Az elnök feladata még a nemzeti politikák koordinálása, valamint a tagállamok közti kompromisszumalkotásban való segédkezés, továbbá adminisztratív feladatok ellátása.

Az elnökség alkalmas arra, hogy itthon megint mindenki az EU-ról beszéljen. A váltott elnökség célkitűzése, hogy az elnöklő tagállam kicsit előtérbe kerüljön az unióban. Nekünk erre most nincs nagy szükségünk, mert az új médiatörvénynek köszönhetően nem csak az unióban, hanem az egész világ vezető tévécsatornáin beszédtema vagyunk.

Az elnökség egyelőre az átlagembernek semmit nem jelent. Csak annyit, hogy január elsején a keltetőnél többet hallotta Varga Miklós *Európa* dalát. Tudjuk azt is, hogy Ferihegyen egy külön kialakított terminálon érkeznek majd a vendégek a megbeszélésekre.

Ha már itt vannak, akkor csak válogatott bort kapnak. Ez nagyon fontos dolog. Az, hogy tavaly, amikor Pécs Európa Kulturális Fővárosa volt, számos épület el sem készült, vagy éppen a hidegben üveg-

DE VAJON MEGFELELÜNK-E NEKI? A KULTURÁLIS FŐVÁROS DOLGOT LEHETETT FÉLVÁLLRÓL VENNI, DE EZT NEM.

táblák váltak le kész épületről, az lehet, hogy kevésbé volt fontos. Szerencsére most nem kell új

színházat, kiállítási csarnokot építeni, elég csak magunkat adni, és megfelelni a feladatnak. De vajon megfelelünk-e neki? A kulturális főváros dolgot lehetett félvállról venni, de ezt nem. Az elnökségünk ideje alatt döntenek többek között a 2013–2020 közötti uniós költségvetésről, Horvátország csatlakozási folyamata lezárulhat, Románia és Bulgária pedig csatlakozhat a schengeni övezetbe.

Talán a rendszerváltás óta nem kapott kis hazánk ekkora figyelmet, mint most. Az új médiatörvény, bekerültünk a világ tíz legkockázatosabb adós országai közé stb. Innen talán már csak felfelé vezethet az utunk, és a régen várt víg esztendő talán most kezdődnek majd el, ha mindent jól csinálunk.

Radócz Csaba
Fotó: internet

1956-os hőseink

„A rendszert az egész magyar nép söpörte el. (...) A világon páratlan szabadságharc volt ez, a fiatal nemzedékkel a népünk élén. A szabadságharc azért folyt, mert a nemzet szabadon akart dönteni arról, hogy miképpen éljen. Szabadon akar határozni sorsa, államának igazgatása, munkájának értékesítése felől.”

(Mindszenty József 1956.)

Sorozatunkban az 1956-ban kivégzett mártiroknak állítunk emléket. Ők azok, akik életüket adták a magyar szabadságért.

Kányó Bertalan lakatos Fülpösön született 1900-ban. 1956. október 29-én, Ózdon a vád szerint részt vett a népiítélet végrehajtásában. Ezért, továbbá szervezkedés vezetésének vádjával halálra ítélték. 1957. április 27-én kivégezték. Élt 57 évet.

Katona István gazdálkodó Öcsényen született 1920-ban. Nem vett részt az októberi forradalomban, 1957-ben azonban feljelentették. A kiszálló rendőrök elrejtett fegyvereket találtak a lakásán. Letartóztatták, majd 1957. október 17-én statáriális tárgyaláson halálbüntetéssel sújtották. Még aznap kivégezték. Élt 37 évet.

ELI-lanó lehetőség

Nem is olyan rég nagy öröm érte Szegedet: egyetemi városunk megnyerte az ELI lézerközpont egyik részének építési esélyét, így —Csehország és Románia mellett— itt épülhetne meg az Európai Unió egyik gigaberuházása, a világ legnagyobb ilyen típusú kutatóközpontja.

Sajnos a feltételes mód nem indok nélküli. Ugyanis jó magyar szokás szerint nálunk még arról sincs döntés, hogy hazánk kormánya egyáltalán támogatja-e a projektet. Miközben a másik két ország már be is nyújtotta a pályázatot Brüsszelnek, azt is jelezték, ha Magyarország visszamondja, ők szívesen átveszik ezt a projektrészt is.

Vajon mire várunk? Nem szeretnénk, ha a találmányairól és kutatóiról híres országunk újabb büszkeségekkel gyarapodna? Nem lenne jó, ha újabb hazai Nobel-díjasokat köszönhetnénk, s ha Szeged végérvényesen beleegtené magát a világ tudományos térképébe? Egyáltalán – nem lenne örömteli a tudat, hogy a frissen végzett szakemberek nem kényeszerülnének külföldi munkavállalásra?

Szerencsére alma materünk bebizonyította, hogy képes az összefogásra, ugyanis a rektor, az oktatók és hall-

gatók egyaránt fel-emelték a szavukat, és küzdenek ezért a vissza nem térő lehetőségért. De ez sajnos édeskevés, hiszen az illetékesek nem hallják, vagy nem akarják hallani a hangokat.

A 2011-es év első felében hazánk az Unió soros elnöke, sok mindenben bizonyítanunk kell. Nem hiszem, hogy jó fényt vet erre a tisztségünkre, vagy egyáltalán az országra az, hogy hagyjuk elúszni ezt a lehetőséget.

(Lapzártánk után kiderült: a kormány rábólintott az ELI-re. Ugyanakkor ez nem feledteti azt, hogy a késői döntéssel mennyire megnehezítették az egyetem és a kutatók helyzetét, hiszen sokkal kevesebb idő maradt a terv kidolgozására.)

Varga Tamás Ottó
Fotó: internet

A KÖZÖNSÉG ENERGIÁJÁBÓL TÁPLÁLKOZNI

A Pannonia Allstars Ska Orchestra (PASO) Magyarország egyik legismertebb és legkedveltebb koncertzenekara. Bulijaikon lendületes zenéjükkel sikerül a közönséget is feltüzelnük. Erről, valamint 2011-es terveikről beszélgettem még decemberben a SZOTE Klubban az együttes énekesével, KRSA a.k.a. Lord Panamoval, polgári nevén **Tóth Kristóffal**.

– Hihetetlen ez a lendület a színpadon, ami belőled és az egész zenekarból árad. Hogyan és meddig lehet ezt bírni?

– Reméljük, sokáig! Igazság szerint azonban voltak, sőt vannak sérüléseim, amik ezt nehezítik, például egy térsérülés, ami még snowboardos és gördeszkás balesetek következménye, és amit folyamatosan kúrálnom kell. Előfordult

sajnos, hogy koncerten is belémnyilalt a fájdalom, de szerencsére nem ez a jellemző, általában egyáltalán nem okoz gondot a tánc. Szóval ameddig bírjuk, és hajt a lendület, addig min-

denféleképpen szeretnénk megőrizni ezt az energikus színpadképet.

– Ezzel pedig a közönséget is kelletlenül feltüzelitek, szinte adjátok nekik az energiát.

– A közönséggel különös a kapcsolatunk, próbálunk odafigyelni minden mozzanatra, és ennek érdekében erősen tartjuk velük a kontaktust. Én megfordítanám a kijelentésedet: a közönség az, aki hihetetlen mértékű energiát ad át nekünk folyamatosan. Szegeden ez még hatványozottabban igaz, itt effektíve lehet a közönség energiájából táplálkozni.

– Egy futbalcsapat mennyiségű zenésznek nem okoz gondot egy klubszínpadon elférni?

– Ahol most vagyunk, a SZOTE Klubban, viszonylag nagy a színpad. Egyébként az esetek többségében szerencsére nem okoz gondot, hiszen tudják, mire számíthatnak velünk kapcsolatban. Még pályafutásunk elején, illetve külföldön, turnék alkalmával, amikor nem egy nagy fesztiválon léptünk fel, akkor persze akadtak ilyen problémák.

„(...) A MAXI VISSZAUTAL ELŐZŐ ALBUMUNKRA, A FEEL THE RIDDIM-RE IS (...)”

Hiszen akkor például egyik nap egy ebből a szempontból minden igényt kielégítő helyen léptünk fel, míg mondjuk másnap olyan kicsi volt a színpad, hogy a fúvósok már a közönség között álltak, mert fizikailag nem fértek fel oda. Visszatérve Szegedre, itt gyakorlatilag minden rendben van. Persze mindenhol előfordulhat apróbb baleset, teszem azt, beleütközöm a basszusgitárosba, de egyrészt ilyenkor nem idegesek leszünk, hanem csak egymáson mosolygunk, másrészt megtanultuk ezt is show-elemként kezelni, kvázi beépítettük a műsorunkba.

– Szegeden – egyetemi város lévén – a közönség többsége ebből a rétegből kerül ki. Ilyenkor december-január környékén nyugalmasabb időszak jönnek a koncertek szempontjából?

– Valóban igaz, az egyetemi vizsgaidőszak télen nekünk is egy kicsit nyugisabb. Legalábbis most decemberben és januárban ez lesz. Januárban egyébként is pihenünk, ahogy teszik ezt a klubok is, tavasztól indul a nagy tavaszi turné, de ez elhúzódik egész nyárra és őszre is.

Az látható, hogy az idei évünk is nagyon be lesz táblázva fellépések szempontjából. Ám ezek csak februártól indulnak, addig pihenünk, van, aki utazással, van, aki otthon tölti el a szabadidejét.

– Az általad leírt feszített tempó mellett jut egyáltalán idő alkotómunkára?

– Ez a januári időszak többek között pont erre is alkalmas. Amúgy rögzítettünk pár új számot, amit, mint a repertoárunk új darabjait, már bemutattuk a közönségnek is, továbbá digitális formában megjelent egy maxink, *I'm the one* címmel, ezen található a címadó szám mellett a *Django's revenge*, ami egy instrumentális ska, pszichedelikus dal. Az *I'm the One* pedig egy karibi hangulatú szerelmes – bár csalódott szerelmes – szerzemény, de a hangulata valahol azért mindenképpen jó. Az új album felvételével mellett, a maxi visszaütal előző albumunkra, a *Feel the Riddim-re* is, mert megtalálható rajta a *Budapest* című számunk egy feldolgozása, Haresa Veronika és Szűcs Krisztián közreműködésével. Ezen kívül van még egy bonus track, ami a gyakori belgiumi kirándulásainkból merítkezik, ami meghihette a dobosunkat, Lipi Brown-t,

és a trombitásunkat, Mr. Tony Ass-t, és megírták a *Trip to Belgium* című dalt. Ezen a 4 számon kívül már megírtunk 4–5 másik szerzeményt is. Ezek felvételére pedig szépen fokozatosan kerül sor, többek között januárban is, és szeretnénk minél hamarabb új lemezzel kijönni.

Boros Tamás
Fotó: internet

ROCK CIRKUSZ

Keményebb zenei vizekre evezünk a szegedi amatőr együttesek tengerében: punk- és hard rock banda kerül megHökkentő nagytónk alá!

A RockCirkusz tagjai 2010 májusa óta zenélnek együtt aktívan, bár az alapítók (Dancsa és Nándy) már három éve ismerik egymást korábbi zenekarukból. A harmadik muskétás, Jocó belépésével augusztus óta töretlenül koncerteznek a srácok, belső erejük a gyors összeszokásban rejlik, és szakértői-baráti vélemények (és tapasztalat) alapján állíthatom: jól kommunikálnak a közönséggel, hatalmas bulikat csapva.

A névválasztás kicsit göröngyösebb, ám annál szórakoztatóbb: „Először a Blöff nevet vettük fel, mert mind a háromunknak tetszett a film – meséli Dani –, de idővel kiderült, hogy az már foglalt. Nekem eszembe jutott Monty Phyton után a Repülő Cirkusz; ezt a többiek leszávták. Akkor villant be egy '68-as koncert, amit a Rolling Stones szervezett, akkori bandákkal: Rolling Stones Rock and Roll Circus. Így kitaláltuk, mi lenne,

ha maradna a Cirkusz, csak elé pakolnánk, hogy Rock. Ennyi.”

Stílusukat leginkább a punk-rock jellemzi, de a Pink Floyd hatása is érződik némelyik számuknál. Többnyire feldolgozások hallhatók a zenekartól, főleg blink182, Supernem, Green Day,

mészetesen a gyengébbik nem által ihletett *EHA-kód* című számig.

Hosszú távú céljaik közé tartozik, hogy minél több saját számmal rukkoljanak elő, demót készítsenek, és elképzelhető, hogy egy ritmusgitárossal is bővül a csapat (belső információ!).

Február 16. után láthatók legközelebb a fiúk, valószínűleg a Fészek Klubban, de gyakran lépnek fel a Club Noir-ban is. Hirdetéseket a fészkbúkon, a RockCirkusz adatlaphoz csatlakozva kaphattok!

S. Nóra

Fotók: Adányi Dani

Tankesapda és Zorall számok. Saját dalaikat Dani írja, amelyek életszagú, lendületes, fiatalos szövegű számok: egy buli utáni, ötakkordos punk témába öltöztetett másnap hangulatától (*Eufória*) az „öngyújtós-sírós-összeborulás”, ter-

TAGOK:

Adányi Dániel (Dancsa): gitár, ének
Bakai Nándor (Nándy): dobok
Kovács József Péter (Jocó): basszusgitár

STÍLUS: punk-rock, hard rock

WEB: www.facebook.com:RockCirkusz

VÉLEMÉNY

DJ „IDEÁL”

vagy saját maga által lemezlovasnak tekintett egyén.

Az egyéni stílusok különbözősége miatt sokszor találkozni olyannal, hogy egy-egy bulizó csapat igényei mások, mint a nagy többségé, de manapság talán még gyakrabban olyannal, amikor magának a dj-nek is különböznek a szándékai a táncoló közönségétől, és úgy gondolja, megpróbál a zenére minél kevesebb gondot fordítani, hátha a tömeg mégis inkább az ő beszédét hallgatná szívesebben. A szóban forgó személy (az egyes szám csak a szemléletesség kedvéért, minden szórakozóhelyen előfordul ilyen) ilyenkor bevet mindent, gondolva arra is, hogy hátha meghívják az országos Kazinczy-verseny

zsűrijébe: káromkodik, példáz néhány valóságshow-szereplőt, gyors közönsülésre biztatja az egymásba gabalyodott párokat, felemelteti a kezeket, a lábakat, emellé pedig grimaszol, pattog, mutogat, hogy a nonverbális jelek is a helyükön legyenek. Nem utolsó sorban büszkén kacintgat a mellette álló, szépreményű „mentoráltra”, aki előtt fényes jövő áll, ha betart minden arany szabályt, ami a „dídzsészhez kell, vazze”. Mít nekünk átkeverések, számkérők, igényes dallamok, ritmusok, amikért táncolni megyünk? Pattogj, rázkódj, üvölsz, ha dj akarsz lenni! Mi meg majd egyszer csak nem megyünk a bulijaidra. Tisztelet a kivételnek.

Flóra

Fotók: internet

A sokat látott egyetemista bizony nemcsak tankönyvszerzőkből állított már össze tekintélyes listát lexikonná formálódott agyában, de ugyanekkora repertoárral rendelkezik zenei előadók és számcímek tekintetében is. Ahogyan pedig magáévá tette a kritikai gondolkodás minden fortélyát az egyes szerzők műveit illetően, úgy kémleli azt is, hogy a zenei régiségeket és újjdonságokat milyen formában, mennyiségben, arányban tálalja egy-egy mások

Egy kicsi ország NAGY ZENEKARA

Öt évet kellett várni a **Quimby** új nagylemezére. A böjtölés tizenhét vadonatúj számot hozott a rajongóknak és a minőségi zene kedvelőinek.

A *Kicsi ország* nem okoz csalódást. A szokásos lendületes számok, amelyekhez jobbnál jobb szövegek társulnak. Biztosak lehetünk benne, hogy a leendő koncerteken lesz majd alkalmunk a közönségnek ugrálni, kiabálni, ordibálni az új kedvencekre.

A megszokott minőséget kapjuk, de ez a kiszámíthatóság az egyik gyengéje is az albumnak. Vannak újítások, eddig nem megszokott hangzás, bár a számok többségében

fel-fellelhető egy-két korábbi sláger csengése. De erre mondjuk, hogy „tipikus Quimby”, és ezért lehet őket szeretni. És meg is fogjuk szeretni az új lemezt, mert van rajta olyan, amit a rádiók már-már unalomig fognak majd játszani, és olyanok, amelyek állandó számok lesznek a koncerteken.

EREDMÉNY

8/10

Pár titkos favorit: *A szeb-bik nem és a rondábbik igen* a rádióknak való, a *Nem volt kulcsom* című szám

ZENE

végén remekül lehet majd rúgni a port a nagyszínpadok előtt. Az *Elvisz a szél* rádióbarát, és a már említett felvert port leüledni nem hagyó szám. Na és ott az *Ultravaló*, csak hogy egy lassú számot is említsek.

Lehet, hogy öt évet várni erre a lemezre kicsit sok idő, de a Quimby még mindig az ország egyik vezető zenekara, és ezt be is bizonyítja.

Radócz Csaba
Fotó: internet

Kell még nekünk BOY BAND?

Robbie Williams komoly pénzügyi válságban lehetett, ha kénytelen volt visszatérni a '90-es évek egyik legnagyobb fiúcsapatába, a **Take That**-be. Arról már nem is beszélve, hogy „főellenségével”, Gary Barlow-val szintén megbékélt, és előzményként ki is adtak egy borzasztó langyi dalt, a *Shame-et*, aminek a klipje igen csak „túl van a barátságon”.

Úgy tűnik, mégis kifizetődő volt felmelegíteni a régi kapcsolatokat, hiszen Nagy-Britanniában a 2010-es albumeladási listát a *Progress* című korong nyerte. Nos, én mégsem dob-

tam hátast a többnyire disco és R'n'B hangzású lemeztől.

Az album nyitódala (*The Flood*), az orgona aláfestésével és a kórusos részekkel szinte isteni megvilágosodást akar kelteni. Mintha azt üzennék: „híveink, visszatértünk!”. Az *SOS* című dalban azonban már Modern Talking-os elemeket véltem felfedezni. Gyorsan a tovább gombra nyomtam, és egy szörnyű alaritmusú, lecsupaszított R'n'B szám következett (*Wait*) – nyilván nehéz volt megírni. A *Kidz* című csodával („z”-vel persze, úgy a menő) a disco zene pa-

EREDMÉNY

3/10

MINTHA AZT ÜZENNÉK:
„HÍVEINK, VISSZA-TÉRTÜNK!”

lettáját színesítik, vagy épp szűrőkítik a fiúcskák. A lemezen van még tingli-tangli pop, kamu viktoriánus csembalóval (*Pretty Things*), de az album második felére nagyjából tükrözték az eddig említett dalokat.

Pop albumként valószínűleg megállja a helyét, és elhiszem, hogy van, akinek ez tetszik, de aki zenét hallgat, annak biztosan nem.

Kopányi Vanda
Fotó: internet

A február a muzsikáé

Két kezünkön bőven megszámlálhatóak a szegedi zenét, koncertet ajánló szórakozóhelyek száma, azonban ennek a nem sok helynek mégis sikerül mindig hosszú, változatos zenei palettát összeállítania a dallamokra szomjazó füleknek.

Ha már kitomboltatok magatokat a „végre szorgalmi időszak van!” bulikon, szemezgetek a következő zenei programok közül is. A szintén februárban esedékes Bölcsészbalra felkészülve meghallgathatjuk a tavaly fellépett **Green6** zenekar koncertjét. (Zárójelben megjegyzem, fergeteges bulit csaptak.)

Molnár Ferenc „Caramel” 2005-ben lett az Év Hangja a *Megasztár* című tévéműsorban – karrierje azóta is töretlen. Mi sem bizonyítja ezt

jobban, mint a 2010-ben megjelent, harmadik albumának népszerűsítő körútja, melynek során hozzánk is ellátogat.

Odafigyelünk a komolyzenére is: a **Szegedi Szimfonikus Zenekar** több előadást is tart *Ifjúsgági Hangversenyek* címmel, melynek keretében Mozart *Bastienne és Bastienne* című darabját hallgathatjátok meg a SZTE ZMK Ének Tanszéke hallgatóinak közreműködésében.

Szabados Gabriella
Fotó: internet

Szeged imbólumai

Hagyományos és kellemes kikapcsolódásban lehetett annak része, aki megnézte a Szegedi Nemzeti Színház előadását, a *Mikszáth különös házasságát*. Arra természetesen nem venném a jogot, hogy Sándor Jánosnak, a darab rendezőjének pályafutását ismertté nyilvánítsam magamban, ám azt le merem írni, amit a legutóbb, általam látott rendezése, *Az aranyszörű bárány* után is írtam: régi értelemben vett hagyományos, szórakoztató színházat akart és tudott csinálni, ezúttal is. Tisztes, polgári miliós díszletek, hiszen így illik annak a kornak a hangulatához, amelyben játszódik a cselekmény.

A darab legnagyobb érdeme az volt, és ez ma igenis nagy szó, hogy lekötötte a nézőt. Mivel, vagy éppen annak ellenére, hogy egyszerű megoldásokat választott. A visszaemlékezésekből

adódó időbeli ugrásokat egyszerűen csak a fények színének diszkrét megváltoztatásával ábrázolta, és senki nem gondolkodott azon, vajon Fekete Gizi és Király Levente, azaz Mauks Ilona és Mikszáth Kálmán miért nem lett hirtelen negyven évvel fiatalabb. A darab két színésze sem tett semmi más:

(...) RÉGI ÉRTELEMBEN VETT, HAGYOMÁNYOS, SZÓRAKOZTATÓ SZÍNHÁZAT AKART ÉS TUDOTT CSINÁLNI, EZÚTTAL IS.

prózaí színjátékot vitt a színpadra, de tették ezt olyan szinten, hogy az ugyanazon színpadon helyet foglaló közönség is csak az előadás után kezdhette el méltatni őket, mert addig csak Mauks és Mikszáth kétszeresen megköttetett házasságára voltak kíváncsiak, és nem arra, hogy a betegsége után a színpadra állt Király Leventén mindez, a nézői „kritikus szem” szögéből nem is látszott. Az pedig nálam mindenképpen Sándor Jánosnak a fiatal generáció iránti bizalmát dicséri, hogy a mély vízbe

dobja őket, ezúttal Üllei-Kovács Gizella, a Kelemen László Színitanoda hallgatója személyében, egy szöveg nélküli jelenet erejéig. Hogy a dramaturgia világos volt, az nagyban köszönhető az egyszerű ötletből építkező Görgey Gábor műnek is.

Összességében *Mikszáth különös házassága*, mint az irodalomtörténet egy darabja a megírástól, a színrevitelig egy dolgot propagál: az egyszerűség is létrehozhat valami maradandót.

Boros Tamás

Fotó: Szegedi Nemzeti Színház

Testek filozófiája

Jól ismerjük testünk azon nonverbális jelzéseit, melyek egymagukban sokszor többet mondanak bármely szónál. No de darabot építeni a kis jelzések köré?

Nem, azért nem erről van szó a *Testek filozófiája* c. kortárs baletben, hiszen nem pusztán apró jeleket visznek színre a szegedi művészek, mégis érdekes szavak (és díszletek) nélkül, némán szembesülni fogalmakkal, eszmékkel, érzelmekkel.

Az első felvonás hosszúnak tűnhet. Pláne, hogy előfordulhat, nem látjuk az értelmét a mozdulatso-roknak, a magával ragadó látvány pedig nem igazán menti fel a rendezőt értetlenségünk alól, még akkor sem, ha a szívünk közben szétolvad gyönyörűségében. Tartalmat szeretne az ember, és van, hogy nem kap. Később kiderül, csak vámi kell... Néha csak tippelhetünk, épp milyen érzelmet akarnak kifejezni a táncosok, ez bosszantó, mert butának érezhetjük magunkat. Még a zene sem segít agyalni, fémesen dübörög és lüktet.

Annál érdekesebb, ahogy a második felvonásban a tiszta zongoraszó és a klasszikus zene letisztít

FELCSIGÁZÁS, KITELJESEDÉS, MEGVILÁGOSODÁS, VAGY ÖSSZEKUSZÁLÁS (...)

minden zűrzavart, mellette, a művészek pólóíról integető, nagy szavakká (gyönyör, lelkiismeret, politika) formálódó betűk segítenek eligazodni, és teljesen új megvilágításba kerül az egész addigi bemutató. Új tartalmat nyer az a koreográfia is, amelynek jelentéséről meg voltunk addig győződve. Ám miért lenne baj, ha nem egy rugóra jár az agyunk

Juronicus Tamáséval és a társulatával?

Negatív kritikák szerint a darab első fele jelentéktelen. Nem, abszolút helyén van mindkét rész. Felcsigázás, kiteljesedés, megvilágosodás, vagy összekuszálás, de az is kell, mert nem vagyunk egyformák. Ezért szép az egész.

Rozsi

Fotó: Szegedi Nemzeti Színház

Hiánypótlás művészi szinten

Ő, azok a magángyűjtők és szegedi otthonok, amik múltszázadi műalkotásokat rejtnek! A REÖK és a művészettörténész **Nátyi Róbert** értékes festmények után kutatót, hogy megmutathassák a nagyközönségnek, miféle alkotások lappanganak a szegedi magángyűjtőknél.

A frissen nyílt kiállítás kifejezetten a szegedi születésű vagy kötődésű művészek munkáit tárja elénk. Nyátyi Róbert elmondta: „a kiállítás nem cinkelt, azaz nem egészítjük ki a képek sorát múzeumi darabokkal”. Csak az látható, ami egyébként nem látható. Hacsak nem magángyűjtő a barátunk vagy a rokonunk. „Legalább negyven-ötven ember jelentkezett, és ajánlotta fel, hogy kiállítsuk a gyűjteményének egy részét.”

A múlt század neves alkotóinak pályafutása Szegedről ívelt felfelé, egyesek esetében egészen külföldre. Vannak persze olyan művészek is, akikről viszont csak haláluk után van tudomásunk. Például Lehel István. Az ő képei a '60-as, '70-es évek merészebb irányzatainak vonásait mutatják, amelyeket kevésbé fogadott el az akkori kommunista rezsim vidéke.

A REÖK részéről a kiállítás egy látófeladat, egy múzeumi feladat, mely azt figyeli, hogy mennyi kép van az említett művészek közül a szegediek kezében. „Egy magángyűjtemény színre vitele mindig érdekes, hiszen összekerülnek olyan munkák is, amik eddig soha nem voltak együtt. Zsúfoltabban is akasztjuk fel őket, hiszen a lakásokban is úgy találhatók meg” – fejtette ki Natyi Róbert.

A tárlaton akadnak 19. századi akadémista munkák, a nagybányai, poszt-nagybányai tájképfestészet darabjai. Láthatunk némi szecessziót, egy kis szürrealizmust, majd a hátsó termekben a modernebb irányzatok várják a látogatót.

A kiállítás célja megvalósult: a festők olyan alkotásait mutatja meg, amelyek „reprezentatívak, vagy egyes esetekben pont, hogy atipikusak, és ezért érdekesek”.

A művészettörténész elmondta, „a szándék nem az volt, hogy Szeged festészetét bemutassuk, hanem hogy olyan művészeket vonulathassunk fel, akik nagyobb szerencsével, vagy jobb körülmények között alapvetően bekerültek volna a nagy festők, szobrászok vérkeringésébe”.

Csatlós Hanna
Fotók: internet

„Az élet álarca mosolyog”

Ködlovagok a PIM-ben

Árnyak, melyek alkonyattól pirkadatig kísértének az elhagyatott puszták felett? Nyughatatlan lelkek, akik visszajárnak a sírból babérkoszorújukat követelni hőstetteikért? Egyik sem és mindkettő. Kik is akkor valójában a Ködlovagok? Írók, művészek, akik nem köszönnek ugyan vissza irodalomkönyveink megsárgult lapjairól, de egyéniségükkel, belső mélységeik kifejezésével belopták magukat az irodalomkedvelők szívébe, s most végre valahára ők kerültek a rajongó tekintetek keresztútjába.

A budapesti Petőfi Irodalmi Múzeum egyik időszaki kiállításán ugyanis olyan 19–20. századi írók, költők, esszéisták műveit láthatjuk, akik nem tartoztak, s mai napig nem is tartoznak a kor elsőként emlegetett művészeihez, mégis van olyan fontos munkásságuk, mint híresebb társaiknak. Gondolok itt például Szini Gyulára, Justh Zsigmondra vagy Bródy Sándorra – a teljesség igénye nélkül.

A kiállítás címe azt ígéri: találkozni irodalom és képzőművészet. S még annál több is. A tárlaton nem csupán irodalmi művek idézeteit olvashatjuk a falakon, vagy képzőművészeti alkotásokban

**S AKKOR
MÉG NEM IS
EMLÍTETTEM
A PARKETTÁRA
VETÍTETT KUTAT,
MELYEN ÁTKELNI
KÖTELEZŐ...**

gyönyörködhetünk, hanem korabeli tárgyokban, könyvekben, relikviákban is. Maga a kiállítás pedig erősen épít az interaktivitásra, a művészeti ágak összekomponálására, ugyanis, amíg a nagyjérdemű a festményeket nézegeti, addig Kálid Artúr színművész előadásában számos szerző versét, novelláját hallgathatja fülhallgatón keresztül. S akkor még nem is említettem a parkettára vetített kutat, melyen átkelni kötelező, vagy a színes lámpákat, melyek fölé kell emelned kezed, s csendben várnod a falból feltörő hangokat.

A tárlat 2011. május 31-ig látogatható, ajánlom mindenkinek, aki szívesen merülne alá egy magával ragadó, álomszerű világba, a Ködlovagok birodalmába.

Zsófi
Fotó: internet

Rejtő Jenő ellopta a futárt

MÚLT

Régi, örök klasszikus szerző. Egyet kell kézbe venni a regényei közül, és egyből eldől, kedvelni fogjuk, avagy sem. Viszonylag későn került elélem először kötete, azóta viszont nem vacillálok, ha könnyed, mégis színvonalas, új olvasnivalóra fáj a fogam.

Az *ellopott futár* így jellemezhető a legjobban – a könnyed szócskával. Megérdemli az elmebeteg jelzést is, mindamellett, hogy néhol a milliányi zakkant nevű szereplő miatt zavaros is, de azért túlélhető történet. Kérdés lehet, hogy próbálhatok meg ajánlót írni ilyen kusza és irracionális, félreértések hada alakította cselekményszárlól? Nem próbálok. Hogy a boncteremben a hullaszákból tudálékosan felszólaló, imádnivaló, nincstelen,

szemtelen és szemtelenül fiatal főhősönk, Prücsök sztorija miképp alakul a jogtalanul lesített édesapja felmentése ügyében egészen a muszáj-happy endig, azt taglalni kár, olvasni kell. Ami biztos: érdemes zsebkenődöt előkészíteni – nem a csöpögés miatt, inkább a röhögéstől kifordult könnyek felszárítására.

Nem véletlenül sorolják be alkalmasint a ponyvairodalmak közé Rejtő műveit, de azért ne legyünk túl kicsinyesek a hazai humorirodalom egyik legnagyobbjával. Míg egy tingli-tangli buta love storyt nem feltétlenül vesszük újra a kezünkbe, itt még ez is bőven előfordulhat. Mert a stílus magával ragad.

Rézi

Fotó: internet

NATASCHA KAMPUSCH

„Most már elég erősnek érzem magam, hogy elmeséljem elrablásom teljes történetét.”

3096 nap

A bántalmazás és megalázás nyolc hihetetlen éve... és a harcos lélek, mellyel képes volt őket túlélni.

3096 NAP

Valószínűleg soha nem vettem volna meg Natascha

Kampusch könyvét, ha csak egy újabb fiktív sikerkönyvről lenne szó. De a tudat, hogy a lány hosszú fogságának elképesztő története igaz, hihetetlen izgalomba hozott, és alig bírtam megvárni, hogy hazaérjek a könyvvel.

Az 10 éves osztrák kislányt 1998-ban rabolta el az akkor 35 éves Wolfgang Priklopil, s Bécs melletti házának pincebörtönében tartotta 8 és fél éven keresztül. 2006-ban a lány szökésének híre futótűzként terjedt a világban, s már akkor kérdések tömkelege kavargott a fejemben: vajon mi történhetett abban a sok évben? Hogyan tanult meg az a kicsi lány annak a beteg férfinak a világában élni? Milyen fájdalmas, kisiklott múlt tette az elrablót azzá, aki volt?

Szabadulása után négy évvel Natascha Kampusch megírta 3096 napig tartó poklának igaz történetét. Mondatai mögött tisztán kivehetők a pszichológusok diagnózisai és a profi szépirók élethű, szinte megérinthető leírásai, mégis ettől válik a könyv oly közelivé, hogy szinte elnyel olvasás közben. Oldalról oldalra haladva egyre tisztábban rajzolódik ki az elrabló és az elrabolt személyisége, s minél mélyebbre jutunk, annál inkább belesüppedünk egy közeli, furcsa valóságba, melyből nem hagy szabadulni a döbbenet, hogy minden, ami benne van, *tényleg megtörtént.*

JELEN

Czipa Éva
Fotók: internet

A térkép és a felségterület

JÖVŐ

A Megvető Kiadó jelenteti meg a kortárs francia irodalom fegyverekének, **Michel Houellebecqnek** a legújabb regényét, amely ősszel került a franciaországi boltokba, a magyar kiadás pedig 2011 áprilisára, a Budapesti Nemzeti Könyvfesztiválra várható.

A *La carte et le territoire* (A térkép és a felségterület) megjelenése nem volt botrányoktól mentes: a Slate.fr weboldal szerint a szerző egy az egyben a Wikipediáról vett át bekezdéseket konkrétan a házi légyről, Beauvais városáról és egy aktivistáról, valamint egy dél-franciaországi hotel leírását a hotel oldaláról és egy bekezdést egy minisztériumi portálról. A szerző nevetesgesnek tartja a vádakát: „aki ezt plágiumnak

nevezi, az nem ért az irodalomhoz”, hiszen „ez az írói munka része”.

A regény főszereplője egy Jed Martin nevű fiatal művész, aki régi Michelin-térképek fényképezésével lett befutott alkotó. A könyv kifigurázza a párizsi művészvilágot, egy csomó celebet feltüntetve, köztük egy Houellebecq nevű író, aki persze nem az igazi Houellebecq...

Michel Houellebecq új könyvét 2010-ben tüntették ki a Goncourt-díjjal, a legrangosabb francia irodalmi elismeréssel, amit az év „legjobb és legképzettelebb prózai művének” ajánlanak.

S. Nóra

Forrás: konyves.blog.hu

Fotók: internet

OFÉLRE- SÍKERÜLT FILMEK

Minden évben, ahogy az Oscar díjat, úgy kiosztják az Arany Málna díjat is, amelyet az előző esztendő legrosszabbul sikerült filmjének alkotója nyer el. Természetesen itt is vannak jelöltek, akiket az adott évben esélyesnek tartanak a cím elnyerésére. A különböző fórumok és vélemények, valamint a negatív Oscart odaítélő bizottság szerint a legrosszabb filmek 2010-ben:

Már semmi nem a régi: eljárt felettük az idő: *Szex és New York 2.*

Minden szerepre kapható színészek borzalmas alakítása: *Utódomra ütök*

Igazi akció-katasztrófafilm: *Feláldozhatóak*

A ráncok elleni harc titka: *Nagyfrák*

Rémes ellentétek unalmas sztorija: *Exférj újratöltve*

Elmebetegék háborúja: *Utolsó léghajlító*

Vámpír-rémálmom ismét: *Alkonyat-sorozat: Napfogyatkozás*

Digitális szörnyek, szakállas istenek küzdelme: *Titánok harca*

A „végtelen unalmas kategória” győztese lehet: *Utazó*

Összeállította: Császi Zsüliet

Forrás: http://index.hu/kultura/cinematrix/cikkek/2011/01/05/melyik_lesz_az_ev_legrosszabb_filmje/

Még mindig ÍZIRÁJDEF

Az *Üvegtigris* első része vitathatatlanul örök klasszikus. Ha egy filmet nem eleve sorozatnak szánnak, akkor mindig nehéz megfelelni a közönségnek, mert az előzőekkel hasonlítják össze az újabb részeket. Minden filmnek önmagában kell helytállnia. Az *Üvegtigris 3* ezt teszi.

Az alapszituáció adott. Nyár, a megszokott büfé, az elcsigázott tulajdonosa és a fura vendégek. Lali megelégedi, hogy Róka bazárt csináljon a büfé környékéből. Elpattan nála a húr. Innen indul a cselekmény. Lali egy lövés miatt félrenyeli a védjegyvé vált fogpiszkálóját. Egy megkeseredett orvos tanácsai arra az elhatározásra juttatják, hogy a véletlen arra járó idegen luxuskocsiját ellopja, és maga mögött hagyja a Tigris. Az idegen dr. Csopkai (Kamarás Iván), egy budapesti sztárügyvéd, akinek Lali

a bőrébe bújjik. Egy napig éli azt az életet, amiről eddig álmzott. Az egyik nagy kérdés, hogy vajon az álomnőt csak a kocsi érdekli, vagy talán a szakadt pólós Lali?

Jót tett a filmnek, hogy a szereplők elhagyták a megszokott környezetet. Nagy szerencsénk Sanyika elkíséri Lalit a kalandban, ezáltal állandó humorforrás is. Csoki, Gaben és Cingár is útnak ered a maguk esetlen és kalandos módján.

Az egész filmre igaz, hogy folyamatosan a tempó, valamelyik helyszínen mindig történik valami nevetséges. Vajon a büfétörténetének vége van, vagy esetleg lesz még máskor is másfélórányi nevetésben részünk?

Radócz Csaba
Fotó: internet

NIKITA csak a kezdet volt

A bérgyilkos figura az amerikai filmgyártásban már körülbelül a '40-es, '50-es években megjelent, ám sokáig ezek az alakok névtelenek, arctalanok... és férfiak voltak. Az európai és az amerikai filmek a '90-es években fedezték fel, micsoda lehetőség rejlik egy gyönyörű és kegyetelen, elkaphatatlan, utólérhetetlen bérgyilkosNŐ-ben. Luc Besson filmje igazi kultmozgalmat indított el, Nikita neve pedig nem csak

filmtörténeti fogalom lett, de mint köznév is beépült a mindennapjainkba. Azóta pedig elindultak a további női bérgyilkosok is, a lista persze nem teljes, már csak azért sem, mert az is kérdés, ki számít bérgyilkosnak.

Szintén Luc Besson mű a széles körben elismert *Leon, a profi*. Natalie Portmant, azaz *Mathidet* persze még nem nevezhetjük klasszikus bérgyilkosnak, ám a családja kiirtásáért bosszút „kiáltó” kislány Leon mellett szívesen válna azzá. Megint csak más kérdés, hogy a film végén valószínűsíthető, nem ő lesz Leon „utódja”.

Elektra (hogy megint csak ne kelljen valami bonyolult névben gondolkodni) viszont igazi bérgyilkos, valódi természetfeletti képességekkel, amik ismét csak arra jók, hogy az akciójelenetek közben elkápráztassák a nézőt, aki később egyből arra gondol,

ez valóság nem lehet. Persze nem is az, ám az Elektra ennek az illúzióját sem akarja kelteni. Kár lenne ezt azonban a film nyakába varrni, ez világtendencia, amitől Rob Bowman rendező sem akart eltérni. Elektra személyét elővették más filmben is, hiszen komoly szerepe lett a *Daredevil, a fegyverek* című Ben Affleck főszereplésével bemutatott műben. A figurája ezután kapott komoly szerepet.

A filmtörténet ezen felül, különösen a '90-es évektől, bemutat pár olyan női karaktert, akik a célért akár ölni is képesek, és ők is egyfajta „halálos fegyver”. Ilyen például a Lucy Liu alakította *Sever* a *Ballistic* című filmből, ám Sever nem bérgyilkos, hanem egy fedőnevet viselő ügynök. Kár, hogy a *Leon, a profi* utáni filmek óriási jóindulattal is csak C-típusú akciófilmek vagy vígjátékok.

Boros Tamás
Fotó: internet

✓ Szárnyaszegett ÁRTATLANSÁG

Darren Aronofsky egyik filmjét sem tudtam úgy végignézni, hogy közben ne apró labdává szorult volna össze a gyomrom, és ne olyan feszült figyelemmel kísértem volna a filmet, hogy levegőt is alig merjek venni. A *Requiem egy álomért* rendezője valami megmagyarázhatatlan módon ért a feszültségteremtéshez, és mindeközben az emberi történetekhez is. Az Aronofsky-mozik mindig a misztérium, a thriller árnyékában húzódnak, ott billegnek a valóság és a képzelet határán. A képek magával ragadóak, ízlésesek. A főszereplők kidolgozott jellemek, és a belső világuk kivételése ellenére, vagy talán éppen ezért, nagyon is emberiek.

A *Fekete Hattyúban* (*Black Swan*) a feszültség a film elejétől kezdve ott táncol Nina (Natalie Portman) balettcipőjében és a mi idegszálainkon. Thriller, művészi kivitelezésben. A fekete, a fehér, a púder színei, a letisztult képek *megfelelnek* a balett világának, amely nagyon elegáns és finom, de mégis *szigorú és precíz*. Mint ahogy Nina tiszta, törekény és a *tökéletességre* törekvő élete is az. Ővé a lehetőség, hogy a *Hattyúk tavában* ő legyen egyszerre a fekete és a fehér hattyú. A közhelyesnek ható ellentétpár, azaz az erkölcsös, tiszta nő a csábossal, az erkölestelennel szemben, annyira kiélezett a filmben, és a színpadi jelenetek annyira látványosak, a nyomás pedig akkora, hogy eszünkbe sem jut mindezt egy ismét feldolgozott klisének gondolni. A thriller arról szól, miként hozza elő magából Nina a fekete hattyút, és válik annyira azonosossá vele, hogy belehal a szerepébe. A színésznek meg kell egy kicsit hálnia a színpadon...

Csatlós Hanna

Foto: internet

X Fekete pont a hattyúnak

Fel nem foghatom, miért magasztalják az egekig a *Fekete hattyút*. Az izgalmas előzetes után egy rejtélyes thrillert vártam. Sajnos hiába.

A nagy sikerű *Requiem egy álomért* és a (számomra már kevésbé fergeteges) *Pankrátor* rendezője, Darren Aronofsky a padlason lelhetett rá a csontig lerágott *Hattyúk tava* sztorira, de gondolta, jó lesz ez, úgyszólván „kevés” táncos film készült mostanában. Így hát leporolgatta, hozzáadott egy szerény, de sikerre vágó balerinát (Natalie Portman), egy „minden nő álma” típusú tánc-tanárt (Vincelt Cassel) és persze egy vagány, bevállalós bomba esajt (Mila Kunis). Elég klisé sztori, amiből egy kis fantáziával akár valami jó is kitalálható volna.

Nos, miről is szól? Anyuci kicsi lányáról, aki meg akarja kaparintani a címszerepet a *Hattyúk tavában*. Sikerül is neki, de képtelen vad és szexi lenni a gonosz hattyú ikertestvér szerepére, s ezen a sáros balett tanár erotikus „tanácsai” sem segítenek. A lány annyira vágyik a sikerre, hogy kezd beleőrülni, mindenkiről azt hiszi, azon munkálkodik, hogy kitérjék a darabból. Kérdés, hogy jól hiszi-e.

Nem szeretnék poéngyilkos lenni, de egy titokzatos, fordulatos mozi-t vártam, ami több egy paranoiás lány idegesítő bénázásánál, és aminek a végén jön a nagy felismerés. Helyette, a két női főszereplő erotizálását kaptam, és egy sztorit, aminek a felénél rá lehet jönni, mi a hattyú folyik itt. Na jó, az „ön-csonkítás” jeleneteknél nekem is el kellett takarnom a szemem, de az animált hattyúvá alakulás már tényleg nevetséges volt. Egyszer bőven elég megnézni.

Kopányi Vanda

NEM VAGYOK ÁLLAT! EMBER vagyok én is!

Nem vizsgaidőszak utáni megkönnyebbülős film. Akkor nézd meg, ha szeretnél komolyabban elgondolkodni, elmélkedni — végre nem a kötelező irodalmon. Fekete-fehér, felkavaró, figyelemfelkeltő ez az 1980-as, több rangos jelölést, díjat bezsebelő Lynch-film.

Az *elefántember* a 19. század Angliájában él, és az addig látott legjobban eltorzult ember. Cirkuszban mutogatta tulajdonosa – mint egy vadállatot. Egy sebészorvos (Anthony Hopkins) vet véget a kegyetlenségnek. Kezdetben ő is mutogatta – csak épp orvosi szempontból. Azonban rájön, hogy a deformált külső érző, intelligens fiatal férfit rejt.

Az emberek azonban nem tudnak mit kezdeni a mássággal, kihasználják a szerencsétlen helyzetét, képtelenek a lényegét meglátni. Igazából ők

a szörnyetegek, nem az elefántember, akitől viszont sokat tanulhatnánk.

Miután egyszer jót kapott a doktortól és környezetétől, az mindig elég erőt adott neki, hogy túllépjen a többi ember kegyetlenségén, szociális alulfejlettségén. Gyengébb idegzetűeknek nem ajánljuk a megrázó jelenetek miatt, melyeket az is súlyosbít, hogy egy igaz történet feldolgozásáról van szó.

Jó „szórakozást”!

Szabados Gabriella
Fotó: internet

Menekülni előre

Kovács Andor

Miközben a nemzetközi labdarúgás nézettsége szép lassan növekszik, nálunk egy ezzel ellentétes folyamat figyelhető meg. Az előző szezonban az átlagos nézőszám még elérte a 3000 főt, idén eddig még ennyien sem voltak kíváncsiak a mérkőzésekre, és ez még akkor is igaz, ha tudjuk, az őszi fordulokat kevesebben látogatják. Sovány vigasz, hogy a környező országokhoz viszonyítva azért még nem állunk olyan rosszul.

Az alacsony nézőszám elsődleges oka nyilvánvalóan a futball szintén alacsony színvonalában keresendő, de hiba ezzel az érveléssel megelégedni, már csak azért is, mert azért sokkal jobban pl. Ausztriában sem értenek a focihoz, mégis átlagosan majdnem 3-szor annyi a szurkoló a stadionokban. Ehhez a nagy számbeli különbséghez hozzájárulhat a 2008-as Eb-rendezés, és ebből kifolyólag a jobb infrastruktúra: a bajnoki rendszer jobb megszervezése, ugyanis az első és a másodosztályban is csak 10–10 csapat indul (szemben a magyar 16 fős NB-1-gyel és a 2-szer 16 csapatos NB II.-vel). Arról nem is beszélve, hogy Ausztriában a nagyvárosok bírják a legnagyobb klubokat, nálunk ezzel szemben se Miskolcnak, se Pécsnek, se Szegednek nincs (tőke)erős labdarúgó egyesülete. A Budapest-központúság pedig – e tekintetben – már rég a múlté.

Hogy ezen a helyzeten változtatni lehessen, az osztrák mintához hasonló rendszer meghonosítása mutatkozik lehetséges megoldásként. Emellett megfelelő oktatási és marketing eszközökkel az emberek „átnevelése” és mozgósítása is szükséges lenne, hogy meccsre örömmel legyen járni, és ne „ciki”, beleértve a többi látvány sportágat is. Hogy a sport központi helyet foglaljon el az életünkben a pénz, a karrier és a káros szenvedélyek helyett. Hogy megtanuljunk tisztelni a küzdelmet, az akarást, a másik munkáját. Úgy tűnik tehát, hogy nincs más hátra, mint menekülni ebből a helyzetből – előre.

koanx@freemail.hu

Vizsga kell hozzá, mégis...

Nélkülük el sem kezdődhetne a két csapat között a meccs, ugyanúgy van cseréjük, mint a játékosoknak, azonban egyetlen hiba után is napokig szidalmazták őket. Igen, ők a játékvezetők.

Az utóbbi időben több, színvonalában nem túl magas, ám hangulatában mindent felülmúló megyei mérkőzésre volt szerencsém kilátogatni, ahol azért finoman szólva sem a legkedveltebb személyek közé tartoztak a sporttársak. Ez általánosságban elmondható a magyar sportpályákról – ritkán látni azt, hogy egy-egy jól lehozott meccs után oda-mennek a bíróhoz, és vállon veregetik. Pedig néha tényleg kijárna nekik.

Nézzünk egy példát: azt hiszem, mindannyian büszkék lehetünk Kassai Viktor futballbíróra, aki a világbajnokságon is jó teljesítményt nyújtott. A Szárliget – Óbarok derbytől eljutott a legmagasabb szintre, mégis, ha a hazai élvonalban kell vezetnie, válogatott szidalmazásnak van kitéve. Pedig látom, hogy ugyanúgy kezeli a helyzeteket, amikor a keddi Tottenham – Inter után szombaton a ZTE – Fradint kell ítélkezni. De emlékezzünk csak a Németország – Spanyolország

elődöntőre, ahol egy elmaradt tizenegyet reklamálhattak volna a németek. Volna. A tét nem volt kicsi, mégsem hallottuk Joachim Löw-től, hogy az a csaló magyar miért nem adta meg a teljesen jogos büntetést,

mert teljesen jogos volt, azon vita nincs.

Természetesen vannak olyan esetek is, amikor egyértelműen látszik, hogy tévedett a sporttárs, azonban én úgy gondolom, hogy olyan nem létezik, hogy egy csapat vagy játé-

kos a bíró miatt szenved vereséget. Mert amiből a másik előnyt szerzett, az mind egy hiba szüleménye, amiről csakis a hibát elkövető személy tehet. Persze, tisztában vagyok vele, hogy ez egy erősen maximalista elgondolás, de az sem nevezhető másnak, amikor számtalan helyes ítélet mellett mindössze egyetlen hibáért edesanyák foglalkozása kerül felemlítésre. Összességében, kissé több megértést a sporttársak felé, emberek!

palka
Fotó: internet

JUDO Nem csak az erő sportja

NÉVJEGY

NÉV: Pfeffer Árpád

SZÜLETÉSI HELY, IDŐ: Pécs, 1987. 03. 16.

TANULMÁNYOK: SZTE TTIK, Programtervező informatikus

EGYESÜLET: Szegedi Judo SE

SIKEREK: MEFOB II. hely (2009), III. hely (2010); Másodosztályú férfi országos bajnokság – csapat, I. hely (2009)

BESZÉLGETÉS PFEFFER ÁRPÁDDAL, AZ SZTE EGYIK ÉLSPORTOLÓJÁVAL

Judo, vagy magyárosabban cselgáncs. Sokan azt hiszik, ha küzdősportról van szó, akkor az erőszak és a fájdalom elkerülhetetlen. Azonban ez nem erről szól. Pfeffer Árpáddal, egyetemünk egyik élsportolójával beszélgetünk a harcművészet eme ágáról.

– A rengeteg sportág közül miért pont a judót választottad?

– Ez egy nagyon érdekes történet. Pakson éltem, és tíz éves koromban egy szép napon a barátaimmal bújócskáztam. Nem találtam jobb óvóhelyet, mint az edzőterem mögötti rész. Amíg arra vártam, hogy megtaláljanak, belestem az ablakon, és láttam, hogy éppen egy háziverseny keretében belül küzdenek egymással az emberek. Nagyon tetszett, ami a szemem elé tárult, és akkor kiszólt az edző, hogy nem szeretnék-e csatlakozni. Így ott ragadtam.

– Mi volt az első benyomásod, mikor odakerültél?

– Nagyon megtetszett, és jónak tartottam azt, hogy normális körülmények között lehet üzni egy olyan küzdősportot, ami nem az erőszakról szól, ugyanis kiemelkedő szerepet játszik a taktika és az ügyesség. Rengeteg barátom cselgáncsozott, így egy nagyon jó közösségben találtam magam.

– Ez egy küzdősport. Sokan azt hiszik, hogy durva, fájdalmas, és éppen ezért nem akarnak részt venni benne. Ez tényleg így van?

– Nem mondanám – én is azért választottam, mert nem arról szól, hogy gyere, akkor agyonverlek. Ez egy kultúra. Vanak esési technikák, melyeket már az elején meg kell tanulni. Persze itt is vannak bizonyos veszélyek, meg lehet sérülni. A győzelem is nagyon sok dolgon múlik:

„EZT A SPORTÁGAT BÁRKI VÁLASZTHATJA ERŐTŐL ÉS FIZIKAI FELKÉSZÜLTSGTŐL FÜGGETLENÜL.”

kell az erő természetesen, de a technika és az odafigyelés mindennél fontosabb. Ezt a sportágat bárki választhatja – ráadásul az egyetemisták testnevelő kurzusként is felvehetik – erőtől és fizikai felkészültségtől függetlenül.

– Pakson éltél, ott is sportoltál. Mikor Szegedre kerültél, nem volt nehéz újra visszatalálni a judóhoz?

– Úgymond élsportoló voltam, így a versenyekről sok embert ismertem, szegedieket is. Amikor megtudták, hogy ide jövök tanulni, hívtak, hogy csatlakozzak hozzájuk. Sajnos azonban a ta-

mulmányok közbeszóltak, így vissza kellett lépnem a versenyzéstől.

– Hiszen informatikus vagy, ez pedig nem a legkönnyebb szak...

– Így van. Középiskolában könnyebb volt, hiszen a reggeli edzés után sulis, délután pedig újabb tréning. Egyetemen ez már nem működött, így a versenyzéstől visszaléptem, de a sporttól nem tudtam teljes mértékben elszakadni.

– Idén végzel az egyetemen. Ha kikerülsz a nagybetűs életbe, akkor is szeretnéd folytatni a páston való küzdést?

– Mindenképpen. Már edzői státuszban vagyok, így át tudom adni a tudásomat a következő generációnak. Örökmozgó vagyok, így a folyamatos mozgás lételemem, éppen ezért beállok még a versenyre készülőkhöz gyakorolni. Azonban ez csak hobbi maradna, hiszen a sportból nehéz megélni...

Varga Tamás Ottó

Fotók: Pfeffer Árpád

Nemzetközi és hazai sportesemények

Programajánló (február – március)

Február

19–20. Vízilabda: Szeged Beton-OSC, ffi OB I., 19. ford

24.: Kosárlabda: Dél Konstrukt-SZTE-Szedeák – Factum Sport Debrecen, ffi NB I., 22. ford.

Március

02.: Kézilabda: Pick Szeged – Csurgói KK, ffi NB I., 20. ford.

04.: Kosárlabda: Dél Konstrukt-SZTE-Szedeák – Salgótarjáni KSE, ffi NB I., 23. ford.

05.: Kosárlabda: Mediteam Szeged – Pécs, női NB I., 25. ford.

05.: Vízilabda: Szeged Beton – Pécs, ffi OB I., 21. ford.

12–13.: Vízilabda: Szeged Beton – FTC, ffi OB I., 22. ford.

16.: Kézilabda: Pick Szeged – Mezőkövesdi KC, ffi NB I., 22. ford.

23.: Kosárlabda: Dél Konstrukt-SZTE-Szedeák – Takarékszövetkezet Soproni KC, ffi NB I., 24. ford.

26.: Kézilabda: Pick Szeged – PLER KC, ffi NB I., 24. ford.

(helyszínek: Újszegedi Sportcsarnok, ill. Sportuszoda, Temesvári Krt. 33.)

Egy korsó kérdés

Szennyesen ülve lecsapolt estén
terítgetjük lapjaink,
nem dőlünk be semminek,
fecsegtetnek évek
és elhisszük, hogy rendbe'
van.

Az egyik egyszer felveti,
mi lehet most övelük,
a másik meg, hogy mit t'om én,
majdnem röhög, elvannak,
meg ők kész,
meg elnyelte őket rég a föld,
aprókat a zenegép –
majd hümmögünk, ez hogy
legyen,

míg amazok ülve komisz
kis estén
terítgetik lapjaik,
nem dőlnek be semminek,
így-meg-úgy az évek,
elhiszik, hogy rendbe' van.
És ott az egyik felveti,
mi lehet most mivelünk,
a másik mondja, mit t'om én,
vicces nekik, elvagyunk, mi
kész,
elnyelt minket rég a föld,
aprót is a zenegép –
majd hümmögnek, ez hogy
legyen.

-ság

Nem tetszik a vánván,
pökhendi, ha átmén.
Nem tetszik e vénván,
nyargalok e sémán.
Nem tetszik e ságség,
versembe ne lássék.
Nem tetszik a ségság,
semmitmondanékság.

Gellérfi Bence

BTK Kommunikáció és
médiatudomány J. évf.

10 FELESLEG a női magazinokban

Női betegség, hogy amint új hónap van, s megjelenik az általunk olvasott magazin új száma, tükön ülünk, hogy megvehessük. Elhaladunk az újságos előtt, csábít a címlap, míg végül beadjuk a derekunkat, és megvesszük az e havit. A helyzet azonban az, hogy amint átlapozzuk, és bele-bele olvasunk, már dobhatjuk is ki az efféle magazinok nagy részét a kukába. Előző számunkban öt felesleget már megosztottunk veletek, most nézzünk még ötöt, melyek mellőzhetőek lennének a magazinokból.

Nagy átalakítás

Ha nem nézel ki túl jól, van rajtad egy kis felesleg, és mindentől még az ön-bizalmod is kevés, akkor a jótékony szerkesztőségek szakemberei kicsit megreformálnak, hogy bombázó legyen. Ez egy szép ötlet, de az olvasókat nem biztos, hogy a másik új haja érdekli a leginkább.

Önismereti tesztek

Még a Popcorn és a Bravo újságok esetében izgalmasak és viccesek voltak. Azonban egy érettebb lányoknak/nőknek szóló magazinban már nem annyira helytállóak. Különös tekintettel arra, hogy nem egy öt kérdésből álló tesztből fogjuk megtudni, miért vagyunk, vagy nem vagyunk partykirálynők.

(...) NEM EGY ÖT KÉRDÉSBŐL
ÁLLÓ TESZTBŐL FOGJUK
MEGTUDNI, MIÉRT VAGYUNK
VAGY NEM VAGYUNK
PARTYKIRÁLYNŐK.

Sztárok kreált toplistái

„Íme a három leghelyesebb tinisztár.”
Avagy: „Öt díva, akik leggyusztábban isszák a reggeli kávé.” Ismét három másodpercig szórakoztató.

Hova utazz a világ másik felére, ha jól el vagy eresztve...

Csodaszép helyeket mutatnak be számról-számra. Észveszejtő szórakozóhelyeket, ilyen-olyan wellness szállókat. Bali ötszillagos hoteljét vagy Dél-Afrika élményparkját azonban nem nagyon tudjuk megfizetni. Ám a cél így már ki van jelölve:

Légy sikeres nő, és akkor mindezt megkaphatod! Juhé!

Reklámok!

És amikből már tényleg elégünk van: a minden második lapot betérítő reklámok. Körülbelül 20–30 oldalt tesznek ki. Persze ezekből él a lap.

De mi miért fizetünk? A felesleges témák helyett találhatnának érdekesebbeket is, ha ez nem megy, akkor legalább hanyagolnák őket. Nekik kevesebb papír, nekünk felesleg nélküli, olcsóbb újság!

Csatlós Hanna
Fotó: internet

Megújult ünnepek

Ünnepek voltak, vannak és mindig is lesznek. A céljuk, hogy egy kicsit kizökkentsenek a mindennapok szürke kis világából, minden korban más és más módszerekkel és szokásokkal. A mai modern világ, a 21. század mind a színekben, mind az eszközökben formabontó.

Minden idők legmeghittebb ünnepe a karácsony, amely a békességről és a szeretetről szól. Mindezt a hangulatot segítette régen az arany, az ezüst és a piros színek harmonizációja, a családi együttlét, a zöldellő fenyőfa, a halászlé, a mákos tészta és a diós bejgli. Ezzel ellentétben ma már a szeretet ünnepe a kereskedők ünnepe, az ajándékok sokaságáról és az úvilági trendekről szól. Többek között az éntrendben is történt némi változás: már a különféle specialitásoknak hódolnak a karácsonyi vacsorákon, mint az őzből, a rákból, a kagylóból és más tengeri herkentyűkből készült ételek. A karácsonyfa már nem biztos, hogy zöldellő, olykor fehér, olykor fekete, de mindenki választhat akár rózsaszínt is. A régi, hagyományos színek és üveggömbök már a múltéi, most a lila és mályva díszek aratnak, a fő attrakció pedig a rózsaszín pávatoll volt a tavalyi karácsonyi divatszezonban...

Most a farsang, a különféle mulatságok időszakát éljük. A maskarás bálók egyre több helyen újra divatba jönnek, ezzel erősítve azt a hiedelmet, amely szerint így sikerül elűzni a hideg telet. Aki viszont jobban szereti az elegáns bálakat, az se szomorkodjon, hiszen azok sem tűnnek el a palettáról, ugyanakkor

már nem a régi öltözetek a trendik, nem gyakori látvány már a báli esteken a nagy, abroncsos ruhák sokasága, helyettük a vékony kis koktélsruhák a tuti befutók. A színek terén is történt némi átrendeződés. Talán meglepően hangozhat, de a klasszikus báli színekkel

(...) A FŐ ATTRAKCIÓ PEDIG A RÓZSASZÍN PÁVATOLL VOLT A TAVALYI KARÁCSONYI DIVATSZEZONBAN.

ellentétben, mint a fekete vagy a piros, egy régi jó ismerős tér vissza: ismét a rózsaszín és a mályvaszínnek hódítanak majd.

A megújult ünnepek ellenére némi jó hírrrel is szolgálunk, hiszen egy kis állandóság mindig kell, hogy emlékezhessünk a régi mulatságokra: a frizuradivat terén a hullámok, a loknik és a fürtök kerülnek majd előtérbe...

Császi Zsüliet
Fotó: internet

MEGFOGADOM, HOGY...

Több órára járok be, rendet tartok magam körül, lenyelvizsgázom, lefogyok egy „ötöst”, kedves leszek az emberekkel... Új év, új célok, rögtön kihívással indul az esztendő.

Ha a buli hevében elhamarkodottan bevállalt célkitűzéseinket nem vetjük el már január elsején, a következő 2-3 hétben talán sikerül is betartanunk, amit elterveztünk. Ekkortájt azonban általában elfáradunk, megcsömörlünk. Talán egy kicsit önmagunkban is csalódunk, vagy a körülményekre hivatkozva hártunk, de a végeredmény ugyanaz: feladjuk. Ne tegyük ezt! Nézzünk a dolgok mögé, keressük meg a motivációvesztés okát, és orvosoljuk a problémát!

Ebből a szempontból két személytípust különböztethetünk meg: a sikerorientáltat és a kudarckerülőt. Előbbi a sikert belső oknak tulajdonítja, vagyis azt gondolja,

hogy a sikereit saját erőfeszítéseinek köszönheti. Az ilyen típusú személy tudja, hogy rajta áll, mit tud elérni, bízik önmagában. A kudarckerülők meg sem próbálják elérni a sikert, számukra az is elég, ha a kudarc lehetőségét megszüntetik. Így olyan célokat tűznek ki maguk elé, amiket bárki más is könnyűszerrel elérne.

Láthatjuk, hogy siker csakis az első esetben várható. „Könnyű nekik!” – gondoljátok. Pedig csak pár dologra kell odafigyelni. Először is: reális célokat tűzzünk ki magunk elé! Konkrét határidőt szabjunk meg, hogy be tudjuk osztani az időnket, valamint hogy tudjuk, mikor lesz mérhető a teljesítmény! Alakítsunk ki rész-célokat! A terveinket osszuk meg barátainkkal, akik biztathatnak az esetleges kudarckok idején. De a legfontosabb, hogy szívből akarjuk elérni az áhított célt. Kitartás!

Szabados Gabriella
Forrás: Démuth Ágnes: Amit a hallgatóknak tudni illik a: motivációról (2007)

Fotó: internet

AZ ILLATOK FORRÁSA

PARFÜMÖK NYOMÁBAN

Kevesen tudják, hogy az a kellemes illatú puff, ami napi rutinná vált mára nők és férfiak széles köreiből, honnan származik, és hogy már Kr.e. 3200-ban is volt igény a parfüm kezdetleges formájára. Ezen illatszereknek ugyanis sajátos kultúrájuk van — a parfümök ötezer év alatt változtatták állagukat, a halmazállapotukat, és ennyi idő bőven elég volt arra is, hogy ma ne kétféle illat legyen a polcokon, hanem mondjuk tízezer.

Menes fáraó sírjában rúzsot, szempillafestéket és illatos kencéket tartalmazó kis tégléket találtak, amely arra enged következtetni, hogy a társadalom létrájának tetején álló emberek engedhették csak meg használatukat, tehát luxuscikknek számítottak. Egyes feljegyzések szerint a Tutankhamen fáraó sírjában lévő edények némelyikén a sír 3000 éves múltja ellenére is érezhető volt a balzsamok illata, tehát kétség nem férhet ahhoz, hogy erősek és tartósak voltak a korabeli kencék.

Megbecsült szakma volt az illatszerezés — munkájuknak köszönhetően előállítottak illatos vizeket, amelyeket előszeretettel alkalmaztak a korabeli nők a háztartás bármely részében, még a lovaikat is illatosították. És bár azt gondolhatnánk, hogy abban a korban kínosan ügyeltek a részletekre, tudnunk kell, hogy az illatos vizek, és még régebbre visszatekintve a tömjén füstölése a fejletlen higiénia kellemetlen velejáróinak elnyomására szolgált. A mai értelemben vett parfüm feltalálása az olasz származású Mauritius Frangipani nevé-

hez fűződik, aki elsőként oldotta fel az illatanyagokat égetett szeszből, a 16. században. Majd újabb és újabb illatkompozíciók megjelenése után 1921-ben jött Coco Chanel, a parfüm történelmében mérföldkőnek számító No 5-val.

Mára a parfümök tartósítását, tárolását és legmegfelelőbb adagolási módszerét tökélyre fejlesztették a szakértők. A minőségi, erős parfümököt mosómedvék mirigyváladékával teszik tartóssá, ami engem nagyban befolyásol vásárlás alkalmával. A hamisított pacsulik viszont számos esetben vizet, baktériumokat és fagyállót tartalmaznak... A parfümvásárlás tehát tökéletesen az a téma, ahol meg kell találnunk az arany közepet, hiszen nem biztos, hogy egy drága parfüm a megfelelő eszköz a villogásra, főleg ha a hiúságunk hízlalásáért megölték egy állatot. Az igazán jó parfüm ma is luxusnak számít, tekintve, hogy néhányan közülünk büntudat nélkül odaadnak húszezer forin-

tot tíz milliliternyi illatért, amihez kényeszeresen és tévesen társítanak vonzerőt, sikert, kisugárzást és hangulatot.

Kis Márta
Fotók: – R –, internet

KALYBER JOE - VIZSGADRLIKK

KALYBER JOE - PILCZ ROLAND - 2010 - WWW.KALYBERJOE.HU - WWW.PILCZROLAND.KALYBERJOE.HU

KamuSéf

A meghámozott burgonyát finomra reszeled, a levét kinyomkodod. Összekevered a tojással, a liszttel, a zúzott fokhagymával, a sóval és a borssal. A húst vékonyra kivergeted és beszórod. Beleforgatod a tésztába, jól rányomkodod, és nem túl forró olajon, mindkét oldalon aranybarnára sütöd. Ha ez megvan, nedvszívó papírra teszed, a felesleges zsíradékokat lecsöpögteted. A hússzeletek közepé-

re 1–1 teáskanálnyi tejfölt teszel, és megszórod a reszelt füstölt sajttal. (Nem muszáj füstölt, bármilyen sajttal ugyanolyan finom.)

Akik számára nem elég a sült burgonyaréteg köretként, fogyaszthatják vegyes salátával. A fő mesterem, édesanyám szerint elkészíthető szinte bármilyen húsból. Jó étvágyat!

Vajgely Pál

Felvidéki búbos pecsenye

Egyik személyes kedvencem az alábbi étel. Biztos nem lesz csupa olaj a tányérod, miután végeztél, zsírt meg csak látni sem fogsz, ráadás képpen a köret is elkészül egyszerre a hússal.

Hozzávalók

4 szelet sertéscomb,
60 dkg burgonya,
1 tojás,
5 dkg liszt,
6 dkg füstölt sajt,
1 gerezd fokhagyma,
2 evőkanál tejföl,
olaj, só, bors

Fotó: internet

Farsangi fánk

Elérkezett a farsang ideje, ezzel együtt pedig a fánkoké is. Receptemtől lehet, hogy első körben megijedtek, hiszen a hozzávalókból nem kevés darabot lehet előállítani.

Hozzávalók (25 darabhoz)

7 dl tej,
1 kg liszt,
3 egész tojás,
kicsi só,
5 dkg élesztő

Nos, a tejből meglangyosítasz 1 decit, majd belemorzsolod az élesztőt. Ezt pár percig hagyod, ha már szegényt darabokra törted. Az 1 kg lisztet beleteszed egy tálba, amiben később dagasztani fogod a tésztát. Ekkor az élesztőhöz nyúlsz, hozzáadod a liszthez. A maradék tejet is meglangyosítod, feloldod benne a sót, majd a tojásokkal együtt a liszthez öntöd. Az így kapott tésztát jól kidolgozod, majd van egy óra szabadidőd, hiszen hagynod kell kelni, amíg a duplájára dagad, ez pedig kb. addig tart.

Miután elrepült az egy óra, egy lisztezett deszkára borítod a tésztát, és 1 ujjnyi vastagra elnyújtod. Ha már fánkot csinálunk, előveszed a fánkzsagatót, lisztbe mártod, és kiszagattod segítségével a tésztát. A saját kezre szükség lesz ismét – meghúzod a kiszagattott szépségeket, hogy a közepük vékony legyen. Bő olajban sütöd – ha mód van rá, egyik oldalát fedő alatt, majd megfordítod.

Porcukorral és ízlésed szerinti lekvárral vagy öntettel tálalhatod. Jó étvágyat!

Vajgely Pál

A helyes megfejtők között Hökkentő ajándéksomagot sorsolunk ki.

Beküldési határidő:
2010. március 5.

A nyertes az előző hónapban:
László Anett

Gratulálunk!

(Az ajándéksomag átvételre Szerkesztőségünkben, a Hattyas sor 10. alatt található Hallgatói Média centrumban munkanapokon 10-től 14-ig.)

	2	5	1			3	
	7						2
		3		2			
8	6						4
		1	5				7
7	2			9		6	1
5		6		9			
2	9			7	1		5
	1			8			

				7	8	3	
1	9			4		7	
			9	6		2	8
	8						3
							7
7	6						9
	7	4		5	1		
		6		9			7
		9	4	2			5

Hökkentő – A szegedi hallgatók lapja • Főszerkesztő Vass Viktória • Főszerkesztő-helyettes Török Rozália • Főmunkatársak F. Szél Ildikó, Bíró Csaba, Rácz Bea • Munkatársak Hegedűs Sándor (fotó), Kovács Andor (sport), Pál Imre, Székely László (nézőpont) • Korrektúra Berczeli Anett • Hirdetés +36-30/627-02-42 • Felelős kiadó Forró Lajos • Szerkesztőség és Kiadóhivatal 6720 Szeged, Hattyas sor 10., telefon: +36-62/544-759 • Drótposta info@hokkento.hu • Kiadja a Fiatalok a Dél-alföldi Média Alapítvány • Borítóterv Márok Attila • Tördelés és nyomdai előkészítés Veres Ildikó • Megjelenik 6000 példányban • Lapengedély száma 163/149/3/2008 • Nyomda Bába és Társai Kft. +36-62/464-015 • A megjelent hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! • Lapunk előjegyezhető a szerkesztőség címén: 205 Ft/szám. • A lap megjelenését az Európai Unió és a Mobilitás Ifjúsági Szolgálat, a JGYPK Hallgatói Önkormányzat és a SZEPA Alapítvány támogatja • ISSN 1585-1605

A HÖKKENTŐ a Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület tagja

Kezdeményezésünk támogatói

A lap az Európai Unió támogatásában részesül

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

HOROSZP K 01.15–02.15.

Készítette: Győri-Farkas Zsuzsanna,
kineziológus, természetgyógyász (fazsu8@gmail.com)

NYILAS

(11. 23–12. 21.)

Fókuszban az egészség. Belül egészségben, egységben vagy. Jól megy a szekér. Nem kellene hozzá lovak. Illés szekere? Négy kereke? Vagy az a hajtómű lángcsóvája volt? Ki tudja ezt?

KOS

(03. 21–04. 20.)

Periszkóp. Nem te vagy a víz alatt, csak a hajó. Mindegy. A te hajód. Nagy levegő, és emelkedj a felszínre! A rács lesugároz, őszöd energiái áthatolnak a téren és a mikro-szkópon. DNS-szintű csoda.

OROSZLÁN

(07. 23–08. 23.)

Kigyóruhád levetésére készülj! Dobd le egy székre! Majd jönnek a takarítók. Ami neked haszaltan, másoknak kincs. Képezd átadható értékeket! Add is át!

BAK

(12. 22–01. 20.)

Mantra mormolása, mudra mutogatása. Nagyon el akarsz élni a célot. Időnként állj meg, és tarts egy kis visszatekintést, múlt-összefoglalást, és annak tükrében módosítsd a várható jövőképet a gondolataidban! Komolyság.

BIKA

(04. 21–05. 21.)

Lángoló, izzó életvirág. Irányítókkal kommunikálsz téren és időn át. Nem a földön jársz. Te csak azt hiszed. Illúzió. Mája, mája. Kacagó Buddha, kövéren. Szerencse.

SZŰZ

(08. 24–09. 22.)

Jó munkahely. Mindenütt dolgozni kell. Van, ahol nem fizetnek. Próbálgatsz egy másik munkahellyel. Bejön. Nagy cég. Nagy kereset. Előbbrejutási lehetőség. Révbe érés. Beérés.

VÍZÖNTŐ

(01. 21–02. 18.)

Új lehetőség kínálkozik, mely igencsak igényli szürkeállományod barázdáltságának kihasználását. Szóval nem lehetsz agyilag zokni, mert amit itt agyilag elvámak, azt már megszokták tőled. Szóval valami ranglétra. Szóval te! Mert megérdemled... Te.

IKREK

(05. 22–06. 21.)

Katarzis. Színpadi jelentek. Vigjáték a végjátékban. Dimenzióanalízis összecsapások. Fergeteges csattanók. Színházban játszanak neked. Majom szindróma. Ki van a rács mögött? És a színpadon? Komédia ez az élet.

MÉRLEG

(09. 23–10. 23.)

Vágysz a változásra. Az nem megoldás, ha elemészted magad. Táplálkoznod kell. Lédús gyümölcsök, zöldségek. A gondolkodásban talán segíthetne egy kineziológus. A múlt stressz-adagja feledhető.

HALAK

(02. 19–03. 20.)

Harcra van a vízben... Szerelem, szerelem hátán. Púp a hátadon. De azért jó, mi? Egy kis fizikai valóság. Testi örömök. Éjjeli látogató. ...gatók...

RÁK

(06. 22–07. 22.)

Kommunikációs tréning. Nem kívánsz senkivel beszélgetni. Fontosabb most a belső monológ és párbeszéd magaddal. Nem! Nem őrtél meg. Remeteként vonulsz vissza önmagadba, önmagadért. Kohódból alkémiai arany(ember).

SKORPIÓ

(10. 24–11. 22.)

Felépülsz a fizikai szintre levitt lelki problémáidból. Erős vagy és egészséges. Tavaszváró, szentimentális hangulatban vagy. Pedig... még nincs vége a „telnek”. Szeress élni, és az élet is szeretni fog téged.

Figyelem! „A horoszkóp meditatációs technikával készült, akire nem illik rá teljesen, különleges, egyedi lény – Ember, sorsát kíváncsian kutató, alakító EMBER.”

SAKÉRTÓNK:
DR. SZEMERÉDI ISTVÁN

Tisztelt Hallgatók!

A *szmog* a smoke és fog (füst és köd) szavakból származó szóösszetétel, mely évtizedek óta riasztó tartalommal jelenik meg földünkön.

Két fajtája ismert

1. London típus (redukciós): főképpen a nagyobb ipari területeken a fosszilis-szerves tüzelőanyagok elégetéséből származó káros komponensek a szálló porral egyesülve kén-dioxid és szén-monoxid mérgezést okozhatnak, súlyosabb esetekben tüdőasthmát, akár tüdővízenyőt is kiváltva.

2. Los Angeles típus (fotokémiai, oxidációs): a közlekedés által kibocsátott szennyeződés a napsugárzás ultraibolya-tartományán keresztül ózon, szabad gyökök, aldehidek, por, kénsav- és salétrom-savcsapok keletkezését eredményezi. Ezek következményei a nyálkahártya-irritáció, a légzőszervi- és bőrbetegségek kialakulása. Az egyik legerősebb oxidációs hatású anyag az ózon, mely szabad gyököket hoz létre. Ezek maró hatásúak, ingerlik a légutakat, tüdőgyulladást is okozhatnak.

Védekezés

Igyekezzünk kijutni a városokból, sokat sétálni a dombos-hegyes vidékeken, átventillálva tüdőnket. A légzésvédő maszk több-kevesebb eredményt nyújt, hazánkban – sajnos – még nem terjedt el használata. Fontos tudni, hogy a szmog a föld felett, az alacsonyabb területeken magasabb koncentrációt ér el, így vigyázni kell a gyermekekre, a háziállatokra.

A legtermészetesebb védelem a szél, mely eltávolítja, szétszórja, csökkenti a káros anyagok koncentrációját.

Ismét kezd aktuálissá válni az influenza-fertőzés, a hideg után a megenyhült idő kedvez a vírusoknak!

Üdvözléssel:

Dr. Szemerédi István

Dr. Szemerédi Orvos Kft. rendelései

Úszegeden lakók részére: Dr. Sarkadi Csilla (Csanádi u. 34/A. III. em., a Vasút-egészségügyi Kht. szakrendelője), előzetes bejelentkezés után. Tel.: +36-62/434-125 a rendelési idő alatt. Rendelési idő: hétfő, szerda, péntek 8.00–10.00, kedd, csütörtök 14.00–15.00.

Szegeden lakók részére: Dr. Szemerédi István és Dr. Szabó Emese (a Korda u. 18., a Kálvária térenél, közvetlenül a móravá-

rosi templom melletti utca). Bejelentkezés: +36-62/444-493. Rendelési idő: hétfő – péntek délelőtt 7.30–11.00, délután 15.00–16.00.

Lakáson, albérletben, kollégiumban történő sürgős ellátások: Ezek az adott lakás szerinti körzeti orvos kötelező feladatai. Az állandó lakcímmel rendelkező szegedi hallgatók a háziorvosi ellátást háziorvosuktól kérhetik. Segítség kérhető a mentőszolgálattól: +36-62/433-104 vagy 104.

Felnőtt sürgősségi ügyelet: Kossuth L. sgt. 15–17. (Szilágyi u. felől.) Tel.: +36-62/433-104 vagy 104. Hétköznapokon 16.00-tól másnap 7.30-ig, hétvégén, ünnepnapokon 7.30-tól 7.30-ig.

Térítésmentes szakrendelések (beutaló nélkül): Hallgatók részére szintén a Dr. Szemerédi Orvosi Kft.-nél érhető el (Korda u. 18.). Tel.: +36-62/444-493 (7.30–16.00).

Szakrendeléseink: pszichiátria, neurológia, bőrgyógyászat, nőgyógyászat, urológia, fül-orr-gégészet, sebészet. Gyorslabor, EKG, Holter.

További információ: Tel.: +36-62/444-493. E-mail: drszemeredi@t-online. A szakrendeléseinkről a kollégiumokban, a HÖK irodákban írásos tájékoztatót biztosítunk.